

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BAYAN YANI

55

2016-07 6 TL (KDV Dahil) K.K.T.C 7 TL

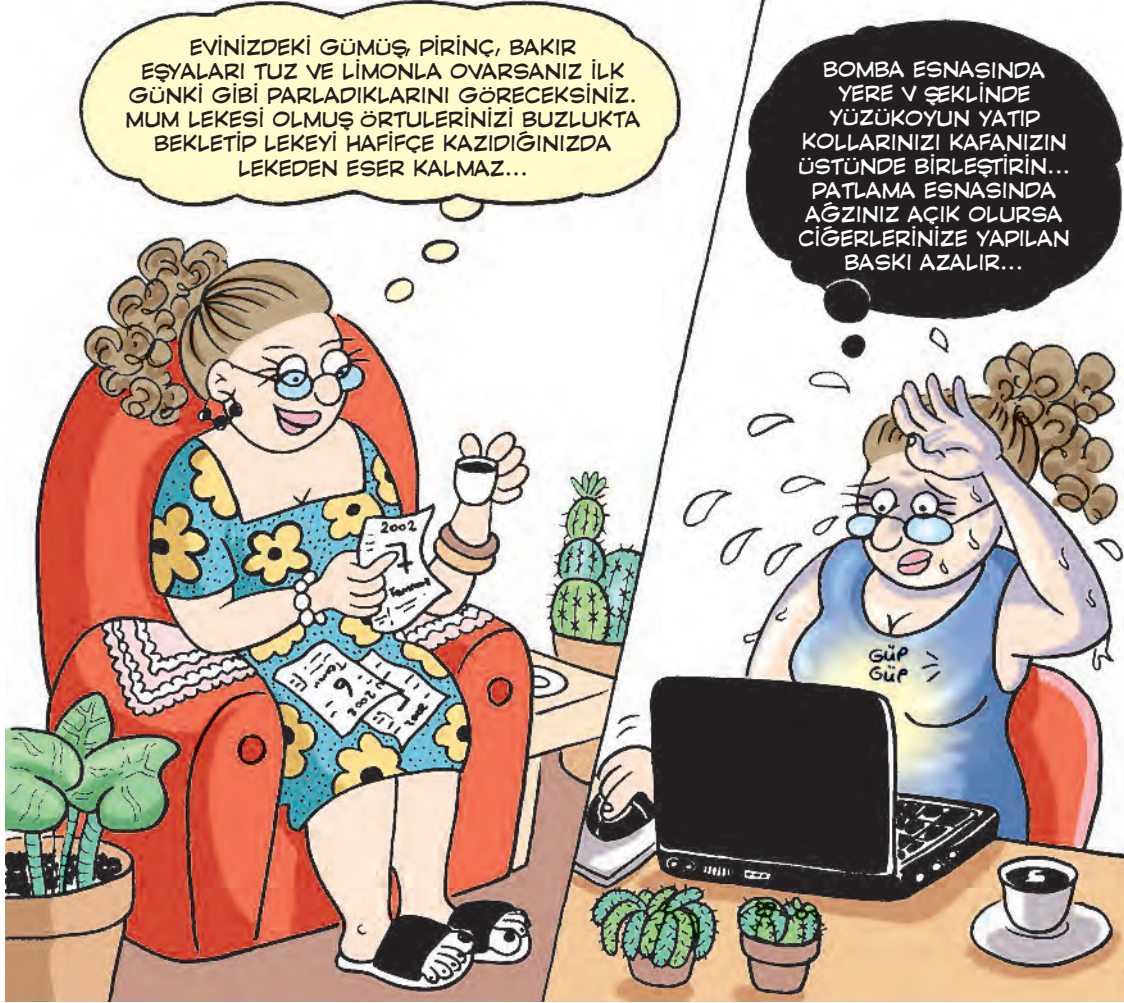

CEŞİS KRAYS
SHARK SHARK!
KAÇIN, KAÇIN
DELİ MİSİNİZ?..

AMAAAN
BİZ CANLI
BOMBALAR, ÇOCUK
TECAVÜZCÜLERİ
GÖRDÜK
KÖPEKBALIGINDAN MI
KORKUCUZ
HELEN!

Atatürk Havalimanı'na yapılan canlı bomba saldırısı, kayıplarımız hepimizi acıya boğdu, yasa bürüdü. Birilerinin çapsız ihtiraslı dış politika saçmalıkları yüzünden endişe ve korku içindeyiz.

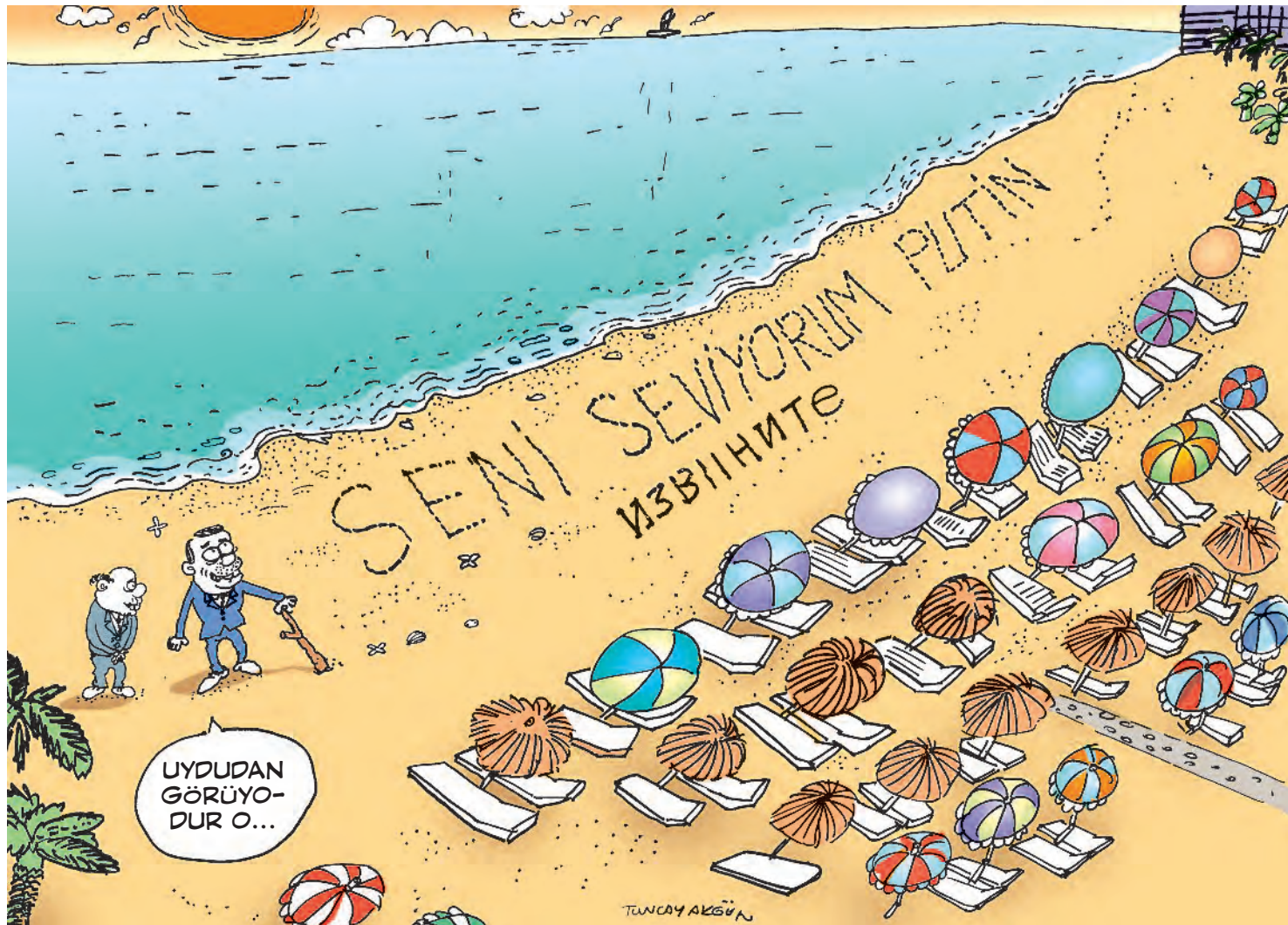
Faydalı bilgiler 'eskiden'

Şimdi

BAYAN YANI AKTÜEL

"Çok seviyordum, öldürdüm" cinayetlerinin ardı arkası kesilmiyor...

Reis geldi aşka,
Reis'in aşkı başka...

İstanbul'daki Atatürk Havalimanı canlı bomba katliamının acısı ve yasının üzerine İzmit Osmangazi Köprü açılışı Cumhurbaşkanı, Başbakan, hükümet şürekasının selfie'li neşeli pozları, davullu zurnalı coşumlarıyla kutlandı. Bu arada spordaki gururumuz Dünya Motosiklet Şampiyonu Kenan Sofuoğlu Osmangazi Köprüsü üzerinde saatte 400 km. hız yaparak bir gösteri yaptı.

Erdoğan: "Taksim Gezi Parkı'na o tarihi eseri inşa edeceğiz."

Eğitim Sen tarafından açıklanan rapora göre kız çocukları eğitim dışına itiliyor... Kız öğrencilerin okuma oranı geriledi...

Erdoğan, Gezi Parkı'na Topçu Kışlası'nı yapacaklarını söyledi.

BEĞENDİN Mİ YAPTIĞINI... TOZU DUMANLA KATTIN...

İzmir'in bir köyünde okul müdürünün yoksul öğrencilere 22 yıllık cinsel tacizini, bir kadın öğretmenin inanılmaz çabası ortaya çıkardı... Bu arada ilgili yetkililer destek değil köstek oldular.

Niğde'de 13 yaşındaki H.Ü. önce tecavüzcüsüyle nikahsız evlendirildi, 1 ay sonra da kayınpederi tarafından öldürüldü...

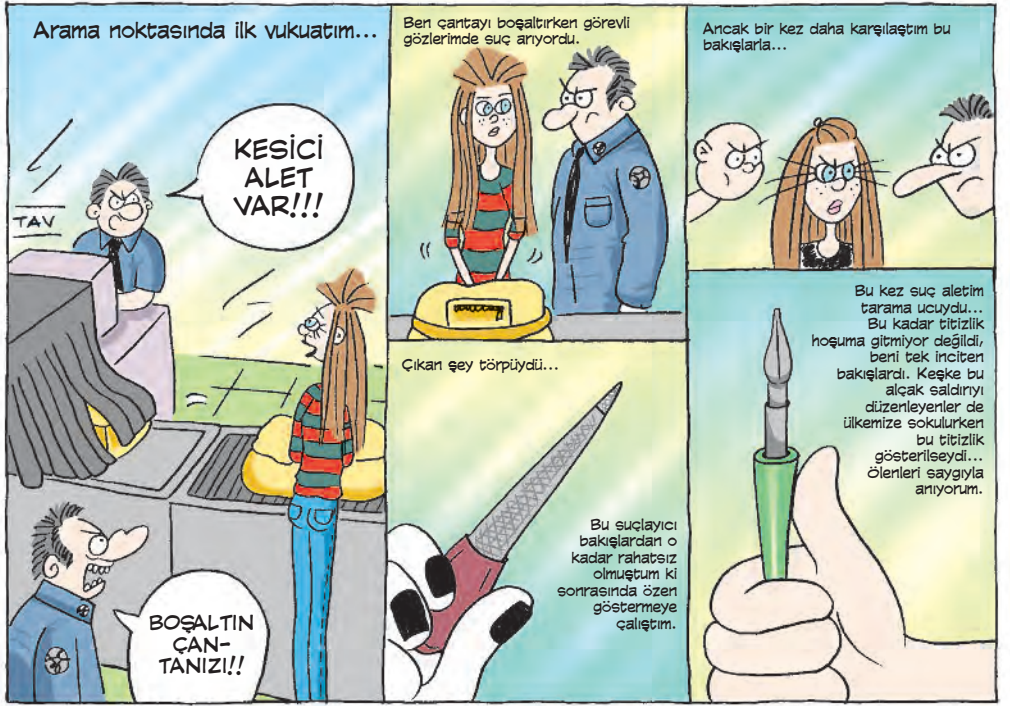

STRATEJİK YALNIZLIK Yolun sonu kötü, Davutoğlu'nun hali hal değil.

"Onur Yürüyüşü" yasaklanınca, LGBT #dagiliyoruzayol hashtag'ıyla Beyoğlu'nun ara sokaklarında eylem yaptı.

Dünyanın ilk canlı bomba marizleyen ülkesi olmaya cennet şehrimiz Adana'da nail olduk.

Sıdıka

Sıcak Saatler

- Bişi sorcam Sıdıka, sen bilirsin. Şimdi bu İngilizler Avrupa'dan ayrılınca nerde oturacaklar? Yerleri değişmiyo esasen de mi? Yoksa Suriyeliler gibi dağılacak mı her yere bunlar?

- Valla dağılırlarsa biz de alırız eve iki üç tane... Sevaptır... Orlando Bloom'lan, Robert Pattison'a felan bakarım ben evde. Robert çek yatta yatar, Orlando'gile de yere yatak sereriz, şuraya, ehe...

- Ne diyon kız sen manyak? Nereye?

- Şuraya işte, cam kenarına. Yok ama orası olmaz salak abim uyku sersemi, gece çişe kalınca Orlando'nun üstüne basar. İyisi mi Orlando'gil benim odada yatsın. Melek gibi uyuruz beraber... İhhih...

- Yuvamızı mı yıkıcan Sıdıka? Evi mi taşlatıcan mahalleliye? Hadi baban evli barklı adam ama ya abin? Bu yaştan sonra "gay" deye adını mı çıkartıcan çocuğun?

- Hâşa sümme hâşa... O nerden çıktı ya şimdi. Negzel ana kız fantezi kurup şamata yapıyoduk... Konu nası abime geldi anlamadım. Genelde bu tip muhabbetlerimiz sana göre, benim adımın çıkması ve mahallelinin evi yakmak istemesiyle sonuçlanırdı...

- Kız o Orlando dediğin çocuk Amari-ka'da gay klübü işletiyodu da adamın biri içeri dalıp mahallenin namusu için 50 kişiyi vurmadı mı? "Orlando katli-yamı" oldu ya hani. Bu dediğin o çocuk diil mi? Ne işi var iki yetişkin erkeğin bulunduğu evde?

- Evet, gündem çok hızlı değişiydi mi anne? Her şeyin birbirine karışıyor olması normaldir... Hem hava da aşırı sıcak, yani boş verelim bu konuyu daha da fazla karışmasın kafalar...

- Benim kafam ayna gibi besberrak Sıdıka. Asıl kenar mahallenin cam kenarından dooru oto baka kafa yorup da yarım aklını bulandıran sensin...

- Tamam sustum ben...

- Yaa susarsın tabi. Sen susunca ben de susayım... Soona ooh, sen sakın kafayla acayip fantaziler kur. Yok efendim evde İngiliz bakıcakmış, vay evde LGBTİ eylençe mekanı açacakmış. Efendime sööliyim fikir hürriyeti varmış, herkes istediğini yaparmış... Salak...

- ...

- Bişi sorucam bu Elizabethin kocası öldü müydü kız? Sıdıka, sana diyorum kızım, cevap ver anneye...

- Cevap veriyorum ölmedi. İkimiz de başka Elizabeth tanımadığımıza göre, İngiltere Kraliçe'sini sorduğunu varsayıyor, cevabımı daha da açıyorum: Kraliçenin eşi Prens Philip ölmedi, yaşıyor anne...

- Allah uzun ömürler versin, aferin adama. Şimdikiler adam değil madam, öyle beyefendisi kalmadı artık. Adam prensim

Kadın aslanlar gibi dört çocuk büyüttü, hepsini okuttu, prens, prenses iş sahibi yaptı, devlet meselelerinden de geri kalmadı...

- Eiii... Klimayı açıyorum ben anne...

- Aç yavrum aç. Elektrik faturasını Bakingam Sarayı ödüyö çünkü. Elektrikçiler toptan özele geçti, "kurtarmıyo" diyerekten faturalarda kuruş kuruş bin türlü numara çeviriyolar zaten, oyarlar valla Sıdıka...

- Yok ama açmam lazım anne. Aşırı sıcaktan zihin oyunları başladı sende...

- Kız bırak o elindeki kumandayı. Camı aç dışarı yüz elli lira at daha iyi. Kendi imkanlarımla deliririm, gene de o kurnaz elektrik esnafına para vermem. Bakingam Sarayı'ndan konuşuyoduk o mevzuu iyiydi. Şimdi, Allah gecinden versin bu Kraliçe ölünce yerine o kepçe kulaklı oğlu Çarls geçecek dey mi? Kız o da yetmiş yaşına felan geldi heralde. Bak ama kral da olsa kolay kolay mesud olmaz o Çarls'gil. Çünkü neden? Leydi Diana'nın âhını aldı o adam. Diana aslan gibi iki evlat verdi, okuttu iş güç sayıbi etti.

Çarls sen iç iç şerileri başka kadına git. E

Diana da eli yüzü düzgün bi kadındı, o da kocasına bi ders vermek bakımından başka adamlara meylettirdi diyenler var. Ben duyduğumu konuşuyorum Sıdıka, neticede İngiliz'in içinde diilim. Ama bizim de kulağımıza bağız şeyler geliyo tebi. Kız, günahı boynuna, "Kraliçe'nin adamları Diana'nın arabasını bozdu" deyen de var.

Oldu yani, bu tip konuşmalar da oldu o zamanlar.

Ha, ama nedir, milletin ağız torba değil, büzemiyosun o da var. Laf aramızda şu anda ben de

kendi ağzımı büzemiyorum Sıdıka. Susmak istiyorum elimden gelmiyo yavrum. Biri beni durdursun arzusundayım. Sen en iyisi o klimayı aç Sıdıka, kurt yesin elektrik faturasını. Öbür türlü de yüksek tansiyondan hastanelik olucam, özel hastane esnafı en az beş yüz lirayı bi şekilde kitliyecek.

Gerçi cihan devletimizin sigortası var fakat hastaneye adım atınca nooluyosa bi şekilde bi fatura ekletirmeden yollamıyolar insanı. Şikayet edicen filan sinirlerin harap olucak, ayrıca hesaba ekstradan sinir ilacı katkı parası ekliyecekler, başka da bi b.k olmayacak. Leydi Diyana öldükden sonra sayıpsız kaldık biz çocuğum. Karışan görüşen yok. Yakalamaya görsünler... Açtın de mi klimayı Sıdıka? Eksi yirmiye bas çocuğum... Hadi evladıma benim.

Kız bırak o elindeki kumandayı. Camı aç dışarı yüz elli lira at daha iyi. Kendi imkanlarımla deliririm, gene de o kurnaz elektrik esnafına para vermem.

Yaşlanmanın Kadınlaşması

Kadın olmak yaşamın her döneminde zor. Ancak yaşlanmak, artık sadece estetik bir kaygının da ötesinde, kadınlar için öncelikle güçsüzleşme anlamına geliyor. Görünen o ki; yaşlanma, dünyada ve ülkemizde değişen demografik yapı nedeniyle bir kadın sorunu haline dönüşmekte. Kadın olmak ve yaşlılık/yaşlanma arasında sıkı bir ilişki vardır ve yapılan araştırmalar da bu görüşü desteklemektedir. Gelir, sosyo-ekonomik koşullar, barınma, beslenme, sağlık durumu, sağlık bakımı, sosyal destek bağlamında kadınların erkeklerden daha uzun

eşitsizlikleri nasıl şekillendirdiği mutlaka incelenmelidir. Türkiye’de, yaş ilerledikçe evli kadınların oranı azalmakta ve eşini kaybedip yaşlılığını yalnız geçirenlerin oranının arttığı görülmektedir. Eş kaybının en önemli psikolojik sonucu yalnızlık; en önemli ekonomik sonucu hane gelirinin büyük ölçüde azalmasıdır. Ayrıca genel olarak, hem tüm yaşlılara göre ve hem de evli yaşlılara göre, yalnız yaşayan yaşlı kadınların, Türkiye’de en yoksul ve gelir açısından en kırılgan kesimi oluşturdukları da giderek görünür bir gerçeklik olarak dikkati çekmektedir. Bu açıdan, yalnız yaşayan yaşlı kadın-

laştırmakla kalmayacak, aynı zamanda (ii) kimin ne kadar hizmet alacağı ve (iii) hizmeti kimlerin verebileceğinin saptanması da sağlayacaktır. Kadınların daha uzun ömürlü olmaları, genetik varyasyon, çevresel etkiler, diyet, yaşam biçimi, sağlık bakımına erişim ve kültürel etkiler gibi pek çok faktörden etkilenmektedir. Başta da söylediğim gibi, kadınların erkeklerden daha uzun yaşamasının nedenleri çok faktörlüdür. Bu faktörlerin dikkatle ele alınmasının yanı sıra, yaşlılığın kadın açısından eski sorunların ağırlaşarak arttığı bir yaşam dönemi olduğu unutulmamalıdır. Bilimsel bulguların uygulamaya yansıtılması sağlanmalıdır. Ayrıca, yaşlılığın “kadın yüzü” dikkate alınmalı, yaşlılıkta kadınların durumunda iyileştirme sağlayacak politikalar geliştirilmelidir. İlerleyen yıllarda, bakıma muhtaçlık, kadınlar açısından en önemli toplumsal soruna dönüşmektedir. Demografik değişimlerden başka, hızlı bir sosyal dönüşüm yaşayan Türk toplumunda, kadının konumu ve geleceği görünür değildir. Genç kadınların geleceğinin kendi büyüklerinden farklılaşması için eğitim ve istihdam olanakları çoğaltılarak, bundan yararlanmaları sağlanmalıdır.

Yaşlılara yönelik olarak geliştirilecek politikalarda ileriye dönük çok yönlü planlamaların yapılması ve özellikle toplumsal cinsiyet farklılıklarının stratejik parametreler olarak dikkate alınması gerekmektedir. Ancak bu noktada, toplumda yaşlı kadınlar ve erkekler açısından doğru bilinen bazı yanlışlar(mitler), bir anlamda mitlerin de el emine edilerek, gerçekçi değerlendirmelerin

yapılmasına ihtiyaç duyulduğu da açıktır. Bu noktada, yaşlı kadınları tanımlayan genel-geçer toplumsal algıların (sterotipler) saptanması gerekir. Bu, yaşlanma ile değişen toplumsal cinsiyet ihtiyaçlarını belirlemeyi kolaylaştırmaktadır. Eskiden anneannem, "insan kocayınca, herif de gidince, kimse yanında istemez" derdi. Benim annem de, "ev ev üstüne olmaz" diyerek, yaşlanıp parkinsonla mücadele etmeye başladıktan sonra benim evime taşınmak istememişti. Hastalığı 7 yıldır devam ediyor. Son 6,5 aydır hastanede, yoğun bakımda yaşam savaşı veriyor. Bir avuç kaldı, düşünüyorum da, ailede bir kız çocuk olmasaydı, ailemizin geliri olmasaydı bakımı sürdürmemiz çok güçtü. Ne olurdu? Düşünmek bile istemem. Yaşlılığın, hastalıkta ya da sağlıkta hala aile bakımı ile sürdürüldüğü bir toplumsal yapıda yaşıyoruz. Devletin, mali olarak yeterince destekleyemediği, sosyal desteklerin yerel yönetimlere devredildiği bir düzende yaşlı olmak, kadınlar için de zor. En iyisi yaşlanmamak, ama o da henüz mümkün değil. Varsa bilen gençlik iksirinin sırrını, geleceğin en zengini olacak bu

Yanlışlar (Mitler)	Doğrular (Gerçekler)
Yaşlı kadınlar kırılgandır.	Yaşlı kadınlar toplumda yaşlanmaya ilişkin sosyal, ekonomik ve yasal düzenlemelerdeki eksiklikler nedeni ile kırılgan kılınırlar.
Toplumsal cinsiyet yaşlı kadınlar için sorundur.	Toplumsal cinsiyet, yaşlı kadınlar ve erkekler arasındaki yaşam kalitesi farklılıklarını tanımlar, sorunların görünmezliğini çözer ve sorgular.
Yaşlı kadınları güçlendirmek için pratik toplumsal cinsiyet gereksinimlerini dikkate almak yeterlidir.	Sağlıklı yaşlanma müdahalelerinin hem kadınlar hem de erkekler için pratik ve stratejik cinsiyet gereksinimleri ile birlikte ele alınması gerekir.
Yaşlılar için üretkenlik performansı, yaşlanma ile tamamlanmıştır.	Yaşlı kadınlar ev içi işleri üstlenmeyi sürdürebilirler ve hatta sürdürmeleri beklenir. Ev işlerine, torun bakma gibi faaliyetler nedeni ile daha fazla zaman harcarlar.

yaşamaları kadınlar için dezavantaj yaratan sorunlardır. Yaşlılık kadınlar açısından, mevcut toplumsal sorunların ağırlaştığı ve çeşitlendiği bir dönemdir. Özellikle ihmal ve istismar ile sosyal güvenlik, ilişkiler gibi yaşamsal olgular incelenmeye muhtaçtır. Ancak, araştırmalar, yaşlılıkta ortaya çıkan eşitsizliklerin daha çok ekonomik nedenlerden kaynaklandığı üzerinde durmaktadır. Sosyal politikalar oluşturulurken ekonomik bazı faktörler temel gösterge olarak ele alınmakta, toplumsal cinsiyet sadece bir ara değişken olarak değerlendirilmektedir. Ancak, gerçekçi ve etkin sosyal politikalar geliştirebilmek için toplumsal cinsiyetin, yaşlılıkta ortaya çıkan

ların bu ani gelir azalmasından nasıl etkilendiklerini anlamak önemlidir. Kendisine ait bir geliri olsa bile kadınların, belirli bir düzeyin altında ise, yaşamı sürdürmek için yeterli olmamaktadır. Özellikle sağlık harcamaları ve bakım ihtiyacı için yaşlılığa özgü hastalıklar nedeni ile devlet bakımı da sınırlıdır.

Tüm bunlar; yaşlılar için cinsiyetin bir kontrol değişkeni olarak görülmesi yerine, eşitsizliğin temel nedenlerinden biri olarak değerlendirilmesi gereğini ortaya koymaktadır. Bu yaklaşımla oluşturulacak sosyal politikalar ise, özellikle (i) bakım hizmetlerinin ve diğer düzenlemelerin hangi özellikleri taşıması gerektiğinin belirlenmesini kolay-

ALLAHIM, YATIRIP TA KAPILARA BAKTIRMA!!

kesin. Zaten hepimizin isteği de bu değil mi? Kimse kıvrımasın, ben yaşlanmayı hiç istemiyorum. Keşke şimdiki halimde kalsam. Tabii ki, keşkelerle hayat gerçekçi değil, öyleyse kendimizi yaşlılığın dezavantajlarından korumanın yollarını arayıp bulacağız. Şimdilik elimizde olan bu...

EVLENSEL MESELELER

• Sevgili aldatıyor, o hala **“sana kızmıyorum, seni neden sevdim diye kendime kızıyorum...”** diyor. Hem aldatıl, hem terk edil, hem de kendin kendini de terk et... Sen gidenin mutluluğundan suçlu, giden ise senin suçluluğundan mutlu...

• Sakinlikle ilişki bitirebilmek ecnebilere yakışan bir hareket, bir davranış biçimiymiş sanki.

KADIN YANIM

• Apartmanlarda orta katlar genellikle mola yerleridir. Misafirliğe çıkarken ve misafirlikten inerken kapının önünde verilen molalarda konuşulanları duydukça, komşularımın bilinmeyen yanlarından, misafirden, misafirlikten işkillendim, bütün kapalı kapıların göz deliklerinden bakan birileri olduğunu hiç aklımdan çıkaramadım...

• Sen beni sosyal medya adresinden arkadaşlıktan atsan ne olur sanki? Sosyal olarak gerçekten arkadaşız, hadi sanal listeden sildin, gerçek bir mazi var onu nasıl sileceksin Acaba?...

TATİL TEPIK

• Tatile geline yerde artık denize nereden girilir, nerede yemek yenir? falan değil, ilk iki gün, Wi-Fi şifresi aranır, misafir geline ev sahibine komşularından ödünç Wi-Fi istetilir, bulununca diğer samimi tatilci komşularla **“aramızda kalsın”** diyerek şifre paylaşılır....

• Karı koca olmak demek, hem birlikte tatile gitmek, hem de valiz yüzünden kavga etmektir. Hem de kocanın evden taşıyıp, otobüs bagajına yerleştirdiği valizleri, yolculuk bittiğinde inerken tanıyaması ve karısına **“gel şu valizleri bul”** demesidir...

• 13 saatlik uzun yoldan daha uzun oruçlu zat, nihayetinde yolun sonuna doğru, sürekli cola, su, çay, bisküi ikramı yapan muavinden oruç sinirini çıkardı. Dışarısı cehennem sıcaklığı ve otobüsteki klimadan **“donduk, dondurdunuz bizi”** diyerek şikayetlendi. Muavin **“kapat abi tependekini”** demesine karşılık; **“zaten kapalı ama otobüsün içi buz gibi”** diyordu hala sinirli yolcu. Muavin açıklıyordu; **“içerinin derecesi 28, tek şikayet eden sensin”**... Memnuniyetten molalarda bile inmeyen yolcular için; **“herkes şikayetçi ama kimse söylemiyor”** diyordu asabi oruçlu. En nihayetinde muavin, belden aşağı dalarak, omuzdan yukarı çıkarak son lafı savurdu; **“sirtına şal al abi!”**... Ve Hissedilen 42 dereceye hep birlikte inmemiz ile gidecek Yol da bitti, söylenecek Laf da, ama oruç hala bitmedi.....

Ramazanda Hatim okuyan kadın hafızlar para kazandıkları işi kaybetmemek veya mukabeleyi takip edenleri eksik bırakmamak için adet geciktirici haplar içiyorlar, voleybol maçına çıkan kızlar gibi...

DİN ŞİDDETİ

• Şiddet serisine bir yenisi daha eklendi, yenilenen Türkiye’de; **“Din Şiddeti”**...
• Ramazanda Hatim okuyan kadın hafızlar para kazandıkları işi kaybetmemek veya mukabeleyi takip edenleri eksik bırakmamak için adet geciktirici haplar içiyorlar, voleybol maçına çıkan kızlar gibi...
• Hastanenin acil kısmına geldiği halde Ultrasonda erkek mütehassıs var diye, kara çarşafı kadın ve kocası birbirlerine; **“neden hep böyle oluyor? Üsküdar’da var oraya gidelim”** diye hastaneyi birbirine kattılar. Hastalık nerede? Ruhda mı, bedende mi Acaba? Erkek olup kadın ellemeyen, kadın olup erkek hastaya dokunmayan, doktor ve mütehassıs çeşitlerimiz de mevcut hastanelerimizde...
• **“Şu işim olsun 3 oruç tutacağım”** falan gibi adaklar adanıyor ya hani, sürekli oruç tutan da, **“şu işim olsun 3 oruç bozacağım”** diyor mudur Acaba?

YOL TEPIK

• Bindığım uzun yol otobüsü ile uğranılan ikinci terminal sorumluları, yanlışlıkla **bay yanı** bilet sattıkları bayanı, **“Bay - Bayan yan yana oturamaz”** diye tekli koltukta oturan bay ile değiştirdiler. Tekli koltuktan kaldırılan Sakallı delikanlı, **“uçakta oturuluyordu ama”** dediyse de kalkmak zorunda bırakıldı, yolculuğun ilk molasından sonra mutsuz bir seyir geçirdi...

• Arabalı feribota binecek olan yayan yolcu, gişelerden gemiye kadar, içinde bulunduğum uzun yol otobüsüne bindi. ... Muavin; **“amca, hayırdır, nereye?”** derken, namaz takkeli amca; **“biissmiillll... gemiye binecem”** dedi. Benim; **“aaa süper fikir”** deyişime tebessüm edemeyecek, karşılık veremeyecek kadar hissedilen sıcaklık 35 derecelik oruç sinirindeydi...

Raziye İçoğlu

• Kamyonet kasasında davul çalarak sahura kaldıran davulcudan sonraki gece, **“Uyaannnnın Üleeyynnnn!”** diye gecenin sessizliğinde metazori sahura kaldırma fahri elçileri gördüm...

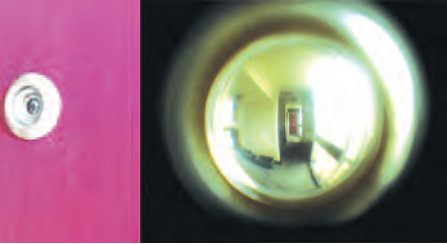
GÜNDEMLİK PAPARAZZİYE

• Araç içinde yoldan geçerken, bir dükkân üzerinde **“HOŞ GENDİN 11 SULTANI RAMAZAN”** kayan ışıklı tabelayı okuyorum. **HOŞ GELDİN** yerine, **HOŞ GENDİN** olarak yanlış ışıklandırmışlar... 11 ayın sultanının 20. Gününde denk geldiğim ışıklı kayan taşıhsız yazı, nasılsa 30 gün yayında kalacak, okunacak ve sonra unutulacaktı. Hem sonra sanki çocuksu bir masumiyet mi katıyordu Acaba 1 aylık sultanımıza?...
• **“Anneliği reddeden kadın yanımıdır”** demiş uzun adam... O kriterleri baz alırsak çeyrekten yukarı çıkamadım ki ...
• Birilerine benim hayırma para veren, fitre veren, bana **Hayır** ısmarlayan abim var...

• **Acaba o okul tek kişilik hücre tipi bir derslik miydi?** Ortada okumuşluktan alınan diploma olsa idi şayet, aynı sınıftaki, okuldaki arkadaşları ve hatta arkadaşların mahalle arkadaşları bile tanır. Hele de böyle yükselmiş birini yaralamak, karalamak, ondan payelenmek için olsun, araba ile yanından geçen bile yaşanmış bir anı yaratmaya çalışır. Örneğin, Lisedeki Almanca Öğretmeni-miz Nurgül Hanım Bülent Ersoy ile ilkokulda sınıf arkadaşı imiş. Biz 3 senelik eğitimde her 80 dakikalık Almanca dersinin ilk yarısında hocamızı hanımefendinden Bülent’li anılarını dinlerdik. Arkadaşları olan Bülent, hep kızlarla oynamak istemiş, kızlarda; **“Öğretmenim Bülent gitsin, erkeklerle oynasın!”** diye öğretmene şikayet ederlermiş. Belli olan, bu bir kanıttır ki Bülent Ersoy, o ilkokulda okumuş ve diplomasını almış, sorulsa ben bile söylerim....

BÜLENT ERSOY

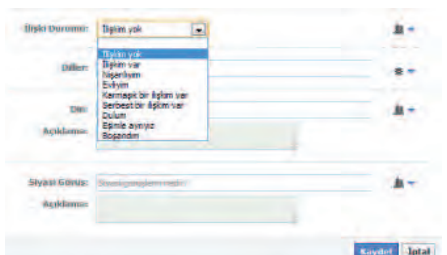
• Diyet yapan genç kızımız, Merve Özdemir, doktor listesinde yazan diyet salatasından bulamayınca; **“paramla yemek yiyemiyorum”** dedi... İşte diyetin hakiki tarifi; **diyete diyet ödemek**.
• Unutmak istiyorsan yaz.! Daha da fazla unutmak istiyorsan yazdığını yırt. At.! **“Unutmayayım”** diye yazdığın listeyi yanına almazsan markette ne alacağını unutacağın gibi, yazmışsındır ve aklından çıkmış kâğıda dökülmüştür... **Yazmak unutmaktır**.

EKTRAN TEPIK

• Tv dizilerde, artist kişi; **“Benim senden başka hiç kimsem yok”** diye en az 10 kişiye söylüyor. Bu nasıl kalabalık bir yalnızlıktır Acaba?..
• Bu Karne sezonu Tv’de uzmanlar bir değişik uyardılar velilerimizi; **“karne hediyesi rüşvete dönüştürülmemeli ve kötü karne cezalandırılmamalıdır”**...

SANAL TEPIK

• İlişkisi olan birinin sosyal medya sanal profillerine yazmaya, hiç mi hiç vaktinin olacağını sanmıyorum, yazıyorsa daha hala sanalla ilgilidir...
• Adamın evli ve imam nikahlı karısındanakilerle dahil 4 çocuğu olduğunu biliyorum. Hiç bir şey yazmak zorunluluğumuz olmayan Sanal adresine **“ilişkisi yok”** yazmış. Ya, evlilik onun için bir ilişki sayılmıyor, ya da **“yeni gelecek ilişkilere hazırım, uygunum”** demek istiyor...

EX'TEN TANELER

- **YAZ** aşklarının başkallığını bilemem ama, **YAZ EX**'leri bam-başkadır...
- Bazı sevgililer vardır ki, hayatına gelince değil, hayatından gidip EX olunca mutluluktan uçarsın...
- Sevgilimiz EX olmadan önce, sonradan gözümüzün önünden geçecek film şeridimiz için güzel kareler bırakmak lâzım...

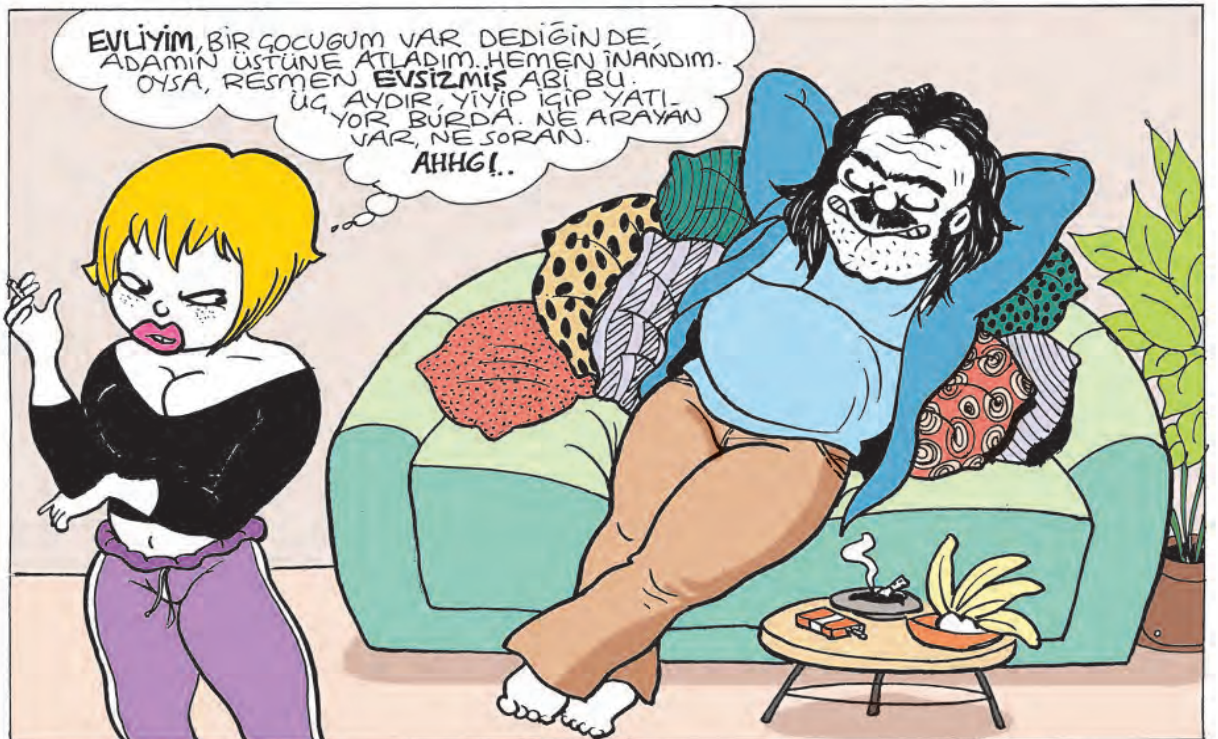

- **EX'ten Yeni Sevgili** olmaz. Nasıl ki eskiden bozma şeylerden üretilene yeni denemeyeceği gibi, Eski eteği, gömleği söküp, bozup başka bir şey diktiğinde, onu ancak gündelik zamanlarda giyersin, gezmeye, partiye giderken giyemezsin gibi, eski ilişkini de yeniledim diye koluna takıp gezdiremezsin yani ... **Yeni** demeniz için gerçekten **YENİ** olmalı...

- EX'in, evlenirken evimize aldığı çöp kovası içine girip saklanabileceğim boyutlarda hastane sanayi tipi... Evliliğe özenmeyeceği, sanayileştireceği, hastalaştıracağı, tee en başından belli ...
- Aslında EX'in, sevilmediğini anlamasını takdir etmek lâzım..
- Her EX ayrılık, geç kalınmış ayrılıktır...
- EX evliliğim, yaşanmalık değil, sadece karıştırmalıktı sanki...

Kötü Kız

Ramize Erer

Ezgi'nin Cinnet Kutusu

• Darbeden bir yıl sonra doğdum. Vahşi kapitalizm bu ülkeye **Özal**'la giriş yaptığında 3 yaşındaydım. Hayat, bu topraklarda bizim neslimiz için hiçbir zaman güneşli olmadı. Bahçemiz hiçbir zaman yemyeşil değildi. Çoğumuz, ruhu yaralı ebeveynlerin çocuklarıydık. Yine de hiçbir zaman bu kadar karanlık ve umutsuz da olmamıştık. Belki de şafaktan önceki gecenin o en zifir yerindeyizdir.

• Şehirlere bombalar yağıyor; insanlarsa sakın... **Yağmur Atsız**'ın şiirindeki gibi "**Ölen arkadaşlar gibi, sessiz sitemsiz**"ler. Sokaklarda insanlar değil, sanki gölgeleri dolaşıyor. Çok uzaklarda bir yerlerde, birileri bizim baharımızı yaşıyor da, biz kara bir kışa mahkum olmuşuz gibi. Yıkılmadan önce havada asılı kalan, bilinci gözlerinden kaymakta olan bok-sörün boşvermişliği var üstümüzde. Çok dayak yemişiz ve ölüm kokuyoruz. Ölümle yürüyoruz. Havaalanındaki insan parçalarını ne çabuk temizledik, hayat normale döndü diyor sonra bir yazar. Mesai arkadaşlarının öldüğü yerde çalışmaya devam ediyor sonra insanlar. Sonra... Sonraki bombayı bekliyoruz sonra. Daha da sonra, iyilik güzelliği.

• En çok neye üzüldüğüm, en çok ne canımı sıkıyor diye düşünüyorum. En çok bu **pişkinlik** canımı sıkıyor. Bir yıldır patlayan bombalara, yitip giden canlara, savaş artığı yıkıntılara dönüşen şehirlere rağmen istifini bozmayan, iftar programlarını bile iptal etmeyen, yiyip içip hoş geçip bir de kürsülerden "olur bunlar canım, Brüksel'de de oluyor" pişkinliğinden nefret ediyorum. Yaşam hakkımın, beni korumakla mükellef olanların iftar sofralarındaki hurma bir de hain oluyor. Sessiz sitemsiz

öldüğüm için. Kahredici olan ve başa çıkması en zor olan bu pişkinlik...
• Unutuyorum. Bir yıldır patlayan bombaları, birkaç hariç nerede patladıklarını, ne kadar can aldıklarını, Kürt illerindeki yangını, yananları, yakılanları, havaya uçanları unutuyorum. Hatırlamaya çalıştıkça unutuyorum. Çünkü beynim saklamak istiyor olanları benden. Ama acısı kalıyor. Ne zaman açıldığını hatırlamadığınız, ama hep sızlayan bir yara gibi acıyorum. Çünkü acıyı beyin değil, yürek saklıyor. Ve işte göğsümün ortasında bir kara delik var. Yanmış, kül olmuş bir orman karası gibi, uzun süre hiçbir şey yeşermeyecek yanık bir kuru gibi, kara bir delik. İçinde de ülkem var.

• Her ölümle, içimdeki nihilist de biraz ölüyor. Yaşamın değilse bile, ölümün bir anlamı olmalı.
• Kavgada bile söylenmeyecek sözler, düşmana bile edilmeyecek beddualar vardır. "**Umarım bombalı saldırıda can verirsiniz**" bunlardan biri. **Şamil Tayyar**, bu sözleri yayın yasağını eleştiren vatandaşlar için söyledi. Siz içinizdeki nefretle yaşamayı öğrenmişsiniz anlaşılan. Çünkü içinizden taşan nefret, sizi değil bizi zehirliyor artık.

• İktidarın kirli köşe başlarında sağ kalmak için söylenen bu ve benzeri sözleri söyleyenler, bence şöyle bir

etraflarını kolağan etsinler. Etraflarında bir tek reis kalmışsa, işleri yaş zira. Her an "**bana mı sordunuz?**" diye satılabilirler.

• Tayyip Erdoğan; büyük bir coşkuyla yola revan eylenen, baskınıyla yaslara gark olunan ve ardından nice ağıt yakılan **Mavi Marmara**'yı yıllarca dilinden düşürmedikten sonra, bir kalemde siliverdi. "**Giderken bana mı sordunuz?**" diyiverdi. Siz siz olun, sırtınızı nereye yasladığınıza dikkat edin. Güvendiğiniz dağlar, kar suyuyla eriyip gitmesin.

• "Toptan ve perakende satışlarımız başlamıştır."

• Yayın yasağı, **Atatürk Havaalanı**'nda patlayan bombanın ayrıntılarını

CNN International'den öğrenmek demektir. Yayın yasağı, "ölürken bana mı sordunuz, verdirtmiyorum ayrıntıları" demektir. Senin hayatını ve ölümünü küçümsemektir. Yayın yasağı, iktidarın elinden bırakmadığı yularının teminatıdır.

Nihayetinde meclis ahalisi ve erk sahipleri güvende ya... Gerisi teferruattır.

• Bombalar önce 3 ayda bir patlıyordu. Sonra

birden ayda bir patlamaya başladılar. Bu aysa önce **Vezneciler**'de, sonra da **Atatürk Havaalanı**'nda patladılar. Katliamların arası sıklaşıyor. Güvende hissettiğimiz yerler azalıyor. Bir-iki ay sonra, 10 günde bir bombaların konuştuğu toptan bir ölüm ülkesine mi dönüşeceğiz? Felaket tellallığı yapmıyorum, hayli ortadaki bir ivmeden bahsediyorum. Savaş muhabiri **Şerif Turgut**'un "**alışmayın, kanık-samayın**" dediği tam da buydu. Ne olur, alışmayın.

• Liseliler, ülkenin her yerinden ses veriyorlar. İktidar uğruna gençlerin geleceğini feda edenlere sırtlarını dönüyorlar. Şimdiye kadar 18 lise, isyan bildirisi yayınladı. Alışmıyorlar... Siz de alış-

mayın. Lise fotoğraflarınıza bakın, gençliğinizi hatırlayın. Alışmayın!

• Ankara katliamında yaşamını yitiren **Gökmen Almaç**'ın kardeşi **Gökçen Kara**'nın İçişleri Bakanlığına açtığı tazminat davasının savunmasında, saldırının katliam olmadığı ve devletin ihmalinin bulunmadığı belirtilmiş. Tıpkı havaalanı saldırısında devletin ihmalinin olmaması gibi. **Ülkede ayda bir bomba patlıyor; ama devletin suçu, ihmali, hatası hiç yok! Vay be...**

• Benim anlamadığım; aslen katliam olmayan, hiçbir yetkilinin suçunun da olmadığı, ihmalinin de bulunmadığı tüm bu "kendiliğinden ölüm" vakalarından dolayı bir tek **Kılışdar**'ın suçlu olması. Yani zinhar katliam değil, bi ihmali de yok; ama gene de Kılışdar suçlu, he mi? Çünkü her yerde yazıp çizdikleri yetmezmiş gibi, bir de **mermi** bırakıyorlar adamın önüne de ondan soruyorum.

• Cumhurbaşkanımızın "**El Nusra da canla başla savaşıyor, ona neden terör örgütü diyorsunuz?**" dediği örgütün dava arkadaşı ülkemizde ayda bir bomba patlatıyor. Söyleyeceklerim bu kadar.

• Cihangir'deki

aksoyezgi@gmail.com

Ezgi Aksoy

Radiohead etkinliği, içeride içki içiliyor denilerek basıldı ve içeridekiler bi güzel pataklandı. Yetmedi, protesto edenleri de polis bir güzel gazladı. "**Tutmuyorsan bile saygı duy**"muş çünkü. **Bir iktidar kurma aracı ve baskı söylemi olarak: "tutmuyorsan bile saygı duy!"** Sen bana neden saygı duymuyorsun güzel kardeşim? Ben sana "**Allah kabul etsin**" diyorsam, sen bana "**afiyet olsun**" niye demiyorsun?

• Daha önce defalarca dediğim gibi; demokrasilerde kimse kimseye saygı duymak zorunda değildir. Sadece karşılıklı tahammül gerekir.

• Günahı kendi haneme işleyerek, sana nasıl saygısızlık etmiş olabilirim?

• Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Prof.u **Mustafa Aşkar**, TRT ekranlarında "**namaz kılmayan hayvandır**" dedi. Yani diyor ki; "**namaz kılmıyorsan bile kıl, hayvan!**"

• Ramazan Sevinci'nde sıradan bir gün: Oruç tutmuyorsanız bile, tutuyormuş gibi yapacaksınız.

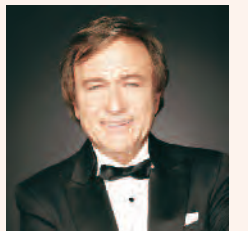
Namaz kılmıyorsanız bile, hayvanlığın lüzumu yok, kılyormuş gibi yapacaksınız. Size bu hapishanede "**saygı**"yı öğretecez! Başla, duaya başla duaya!

• Şimdi bir de cep telefonları ve bilgisayarlardan alınan **TRT bandrolü** fiyatları yüzde 7'ye kadar artacak. Artık ekranlarda bizi dövmekten beter eden adamların parasını da biz vericez yani. Eğer kendimi dövdürmek gibi bi fetişim olsaydı, bunu çok daha çekici birilerine yaptırırdım.

• Erol Evgin geçenlerde bir "**Aysun Kayacılık**" yapmış ve "**3 Üniversite bitirenle parmak basanın birer oy hakkı olması adaletli mi**" demişti. Ülkede sarf edilen mantıklı ya da mantıksız her türlü muhalif söyleme laf yetiştirmeyi kendine bir borç bilen sayın cumhurbaşkanımız da "**sen sanatçı olsan ne olur, olmasan ne olur**" diye cevap vermişti. Son emirle de, **TRT**'de Erol Evgin şarkılarının çalınması yasaklanmış. Çünkü neden? Çünkü demokrasi bunu gerektirir de ondan.

• **Milli Eğitim Müdürlüğü**, İstanbul Maçka Akif Tuncel Lisesinde kadın ve erkek öğretmenleri farklı günlerde seminere çağırarak fiili bir haremlik-selamlık uygulaması denemiş. Ama öğretmenlerin tepkisi üzerine geri adım atılmış. Henüz seminerlere kadın-erkek karışık gitmek **hayvanlık** değil demek ki.

• **Çağlayan**'daki **İstanbul Adliyesi**'nde Hafız Selman Okumuş'un katılımıyla **Kuran dinletisi** düzenlendi.

Dinetide hakim ve savcılar, haremlik-selamlık oturdular. Koridorlara kilimler serildi ve hukuk insanları, kilimler üzerine çömlü dinletiyi dinlemiş oldular. Çünkü neden? Çünkü demokrasi bunu gerektirir ve çünkü dünya üzerinde adliyeden daha güzel bir Kuran dinleme noktası yoktur.

- Suudi Arabistan, çıkardığı yeni yasada tüm ateistlerin terörist olduğunu belirtti. Ateistler mesela oruç tutmayınca, bazı IŞİD'li canlı bombalar kendini patlatmak zorunda kalıyor mecburen. Adamlar haklı.

- Yazar **Nurten Ceceli**, bir Ramazan etkinliğinde “**çocuklar Fatmagül'ün Suçu Ne izlediler, sonra tecavüzcü olduk**” demiş. **Vedat Türkali**'nin açıkça tecavüz mağduruyla empati kuran ve tecavüzün getirdiği dramı her yönüyle

anlatan aynı adlı romanından uyarlanan Fatmagül'ün Suçu Ne dizisini izlerken, mağdurla değil tecavüzcüyle empati kuran çocuk için yapılacak tek şey, derhal terapiye alınması Nurten Hanımcım.

- **Erol Önderoğlu, Şebnem Korur Fincancı ve Ahmet Nesin; Özgür Gündem** gazete-

sinde nöbetçi genel yayın yönetmenliği yaptıkları için tutuklandılar. Şebnem Korur önce tecrite alındı, sonra tecritten çıkarıldı. Sonunda da tahliye edildiler. Çünkü **#GazetecilikSuçDeğildir**.

- Kanal A'da koca koca adamlar, 11 Eylül ve Charlie Hebdo saldırılarını aklar sözler söylemişler; “**bunlar başka türden anlamıyor**” demişler. “**Suç ve suçluyu övmek**” eğer bu değilse tam olarak nedir?

- Yurtkur broşüründe öğrencilerin neleri yemelerinin dinen caiz olduğuna dair bir bölüm bulunuyormuş. Buna göre dondurma ve cipsin helallliği şüpheliymiş. Bunun yanında yenmesi helal gıdalardan da bahsediliyormuş. Bu durumda her bir paket cipse karşılık bir birim helal gıdayı kaza edeceksiniz artık gençler.

- Avrupa'nın en yenilikçi 100 üniversitesi arasında Türkiye'den hiçbir üniversite yokmuş. Aa, neden ki? Oysa bizde “**helal yurt**” bile vardı.

- **Star Başyazarı Ahmet Taşgetiren,**

14 yıllık iktidarda en zayıf halkanın eğitim olduğunu belirtmiş ve “**eğitimde bir lidere ihtiyaç var, o lider neden Tayyip Bey olmasın?**” diye yazmış. “**Başöğretmen Tayyip Erdoğan**” he mi?

- “Başhoca Tayyip Erdoğan, Beştepe Külliyesinden Ankara'daki bir medreseye geçti ve tedrisatı kontrol edip kız ve erkek öğrencilerin ayrı eğitim gördüğü sınıflara ziyarette bulundu.” - Geleceğe dair gördükleri eğitim düşü bu.

- Kadın katliamlarını normalleştirmek pahasına aileyi korumayı seçen devlet, boşanma raporunda dizilere de saldırmış. “**Boşanma komisyonu**”nun raporunda – *evet mecliste böyle bir komisyon var, kadın katliamını araştırma komisyonu yok ama bu var – “dizilerde evlilik dışı ilişki normalleştiriliyor”* denmiş. Ki bu 21. yüzyılda modern, laik ve demokratik bir ülke için

kabus demek biliyorsunuz. Yetişkin bireylerin kendi özgür iradeleriyle ilişki kurmalarından daha korkunç ne olabilir?

- **Çilem Doğan** sonunda tahliye oldu. “**Kocasını öldüren Çilem Doğan'dan lider yaratmaya çalışan feminikler**” gibi bi ifade okudum twitter'da.

Açıkçası ben bir feminik olarak, Çilem Doğan'dan hiçbir şey yaratmaya çalışmıyorum. O kendisini fazlasıyla yaratmış zaten. Eğer yaratmamış olsaydı, gül katliamında solan bir gül olarak çoktan toprağa düşmüş olacaktı. Onun haricinde siyasi görüşü, avukatının kimliği beni ilgilendirmiyor. Çünkü kendisiyle olan bağım, meşru müdafası düzleminde.

- Bu aya “**çocuk yapmayan kadın yarım-dır**” polemliği ile başlamıştık. Hiçbir gündem yoksa, bari biraz kadın aşağılayalım da neşemizi bulalım dedikleri günlerden biriydi. Sonra bombalar geldi. Başka bir kadın nefreti söylemi duyduğumuzda ülkenin “save” edildiği yerden fabrika ayarlarına geri döndüğünü anlayabiliriz.

- Bu arada, **Hurşit Kültür**, 35 gündür sessiz sedasız kayıp. Gözaltında kaybedilen Kültür'le ilgili verilen dilekçeye **İçişleri Bakanlığı**, “kurumumuzun görev alanına girmiyor” diye cevap verdi. Hangi ülkenin içişleri bakanlığına baş vurulması gerektiği ise bilinmiyor.

- Devlet erkanı her ne kadar bombalar patladıktan iki gün sonra bir bayram havasıyla köprü açıyor olsa da, yası atlamamak gerek. Yas tutmadan iyi olunmuyor zira. Olmamış gibi yapınca, olmamış olmuyor. Aklınıza mukayyet olacağınız bir ay dilerim...

Sanki

Sanki hava yerine neft soluyoruz, sanki yağmur yerine zift yağıyor karanlık bulutlardan, sanki bulaşan, bulanık, bulandıran bir katrana dönüşüyor yaşam... Ne içinde olabilmek mümkün, ne dışında kalabilmek... Kaçmak isteği mavilere, morlara, sarılara... Mümkün mü bunca karanlıkla?...

*Öylece yanında dursam
Hiç kımıldamadan,
Zamansızlığın ortasında,
Seslere yabancı,
Biraz umarsız,
Biraz umursamaz...
Kaçabilir miyiz karanlıktan...*

Uyuşmak, umarsızlıkla yoğrulmak ve inanmak ve inanmak ve inanmak ve inanmak... En acımasız gerçek inanmış meğer... İnanırsan her şey oluyormuş meğer... Doğrular yanlış, karanlıklar aydınlık, kötüler iyi, sanrılar mucize, aptallar dahi... İnanırsan her şey oluyormuş; gözlerin kör, kulakların sağır, vicdanlar beton...

*Öylece yanında dursam
Kokun kokumla karışmış,
Ellerin ellerimle,
Kimin gözleri kimde belirsiz,
Nesneler soyut,
Renkler iç içe...
İnanmasak mesela
Yaşasak sadece...*

Sanki sözcükler ruhları terk etti, sanki sözcükler kurumuş birer ceset gibi... Sanki hoyratça kullanılmaktan kokuşmuş, sanki kulakları tırmalayan, sanki gördükçe gözleri kanatan... Hortlaklar bile korkuyor sanki sözcüklerden, irinli kanayan ruhsuz sözcük cesetlerinden...

*Öylece yanında dursam
Nerede olduğumuz belirsiz,
Kimliksiz, kişiliksiz...
Bedenlerimiz bedenlerimizde erim-iş,
Sözcüklerden bağımsız...
Sevişsek sessizlikte,
Sevsek sessizce...*

Çılgıklar sessizlik duvarlarını dövüyor boş yere... Sanki ölüm yaşama nanik yapıyor, sanki ölüm kut-sandıkça şeyler adına, yaşam ve yaşamak utanca dönüşüyor... Çılgıklar lime lime saçılıyor oraya buraya... Çılgıklar duymadıktan, duyulmadıktan sonra... Çın çın çın-lasa da... Avaz avaz olsa da... Çılgıkları sessizlik emiyor... Tıpkı

meltem@meltemarikan.com

Meltem Arıkan

ölüm gibi yok ediyor, öğütüyor...

*Öylece yanında dursam
Kim olduğumu,
Kim olduğumu bilmeden,
Geçmişten, gelecekte hatta şimdi-den bağımsız,
Yokluğun içinde
Yoklukla doymuş...
Sımsıkı yaşama tutunmuş,
Ölüme meydan okuyarak...*

Duvarlar mezar taşları gibi... Sanki duvarların arkasında olunca rezillikler, sanki duvarları aşamıyorsa çocuk bedenlerin acıları, sanki duvarların arkasında kalınca cesetler, duvarların arasında yapılıncı pazarlıklar ve sanki duvarlar kalınlaştıkça ve sanki duvarlara tapınıncı ve sanki duvarlar korumuşçasına... Duvarlar mezar taşları gibi... Mezar taşlarında yazar ölümlerin sicilleri ve mezar taşlarında bir tümceyle özetlenir uzun hayatlar... Mezar taşları geçmişten geleceğe aktarır unutulmuş hikayeleri... Tıpkı mezar taşları gibi bir gün duvarlar da anlatacaktır yaşanan tüm çirkinlikleri... Ve sağır olmuş ve kör olmuş ve inkarın rahatlığıyla uyuşmuş insan malzemesi, yine yeniden kandıracaktı kendini...

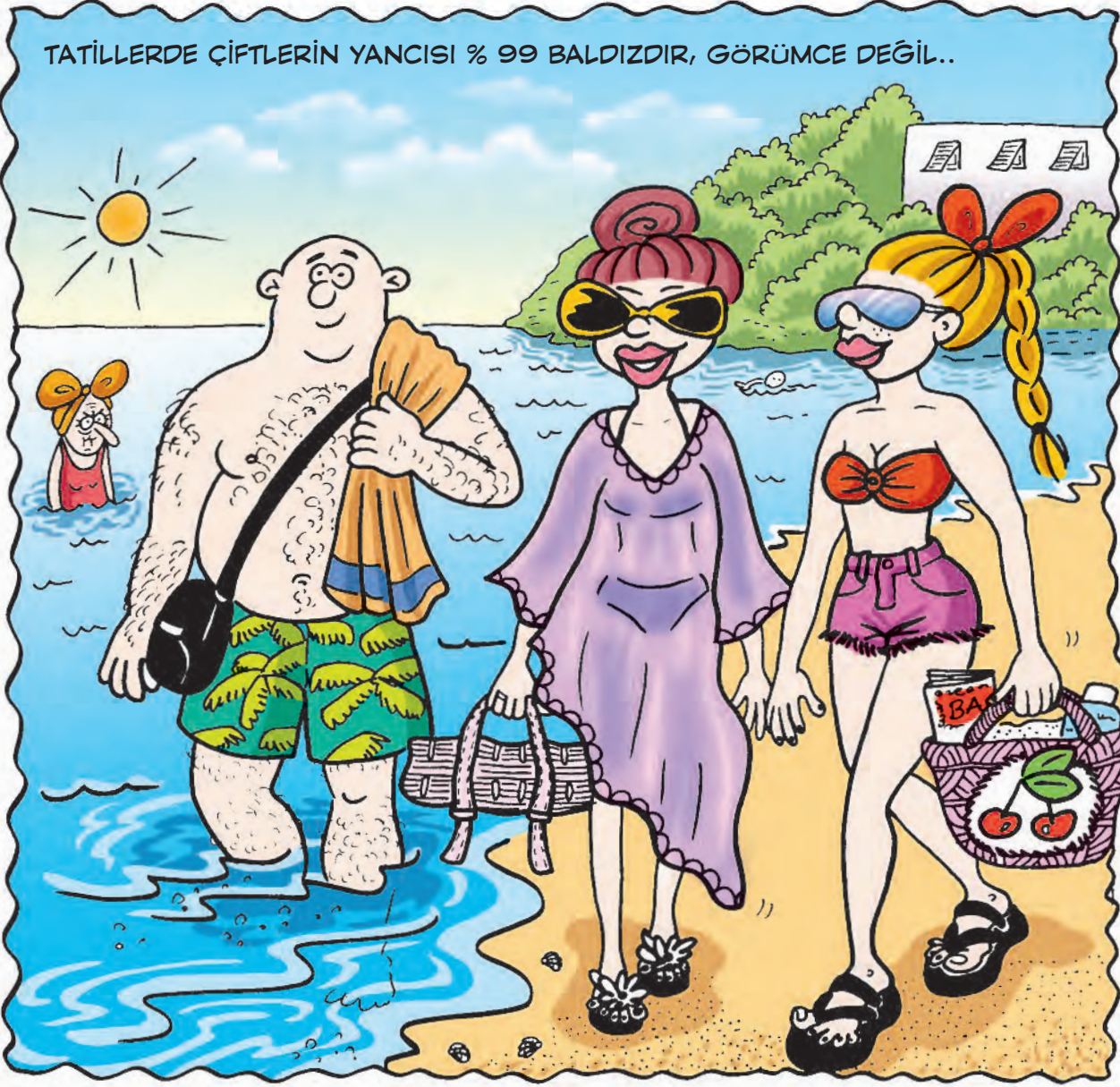
*Öylece yanında dursam
Ayaklarım ayaklarına dolanmış,
Tenin tenime bulanmış
kaybolmuş...
Öylece yanında dursam,
Ve hiç bulunmasam...
Ve hiç bulunmasak
Kandırmacalardan uzak
Birbirimizde yok olsak...*

Fetiye Nene 'den Yaşama dair tüyolar

İpek Özsüslü

TATİLLERDE ÇİFTLERİN YANCISI % 99 BALDIZDIR, GÖRÜMCE DEĞİL..

ELELE TUTUŞMUŞ KOLKOLA
GİRİŞMİŞ YAŞLI BİR ÇİFT
GÖRÜRSENİZ "AYY NE TATLI
GERÇEK AŞK VAAAR" DİYE
ÜSTÜNÜZÜ BAŞINIZI PARÇALAMAYIN
.. ONLARIN %99.9'UNUN İKİNCİ
EVLİLİĞİDİR.

TORUN OLAYINI ABARTMAYIN ,
AĞZINIZA KÜREKLE VURURUM..

TORUNLAR ÇOK
BAŞKA DİİY Mİ
FETİYE HANIM?!

AMAN
NESİ BAŞKA
ALLAHINI
SEVERSEN..

ŞUNLARIN TİPE
BAK..YAVRUMUN
YAVRUSU, YARIŞI YILAN
YAVRUSU DEMİŞLER..

UNUTAMADIĞINIZ AŞKLAR SİZİ ÜZÜNTÜYE BOĞMASIN.. UNUTMAYIN.. İNSAN UNUTMAZ ZATEN..

İZLERİNİ
SİLEMEDİM..
GÖNLÜMÜ
AVUTAMADIM
... SENİ UNUTAMIYORUM
FETİYE..

'HER TEMAS
İZ BIRAKIR'
UNUTMA ZATEN...
HAHAHAHA

FOSS

HERKESİN DERDİ KENDİNE BÜYÜK..

SEVGİLİM BENİ
TERKETTİ FETİYE
NENE ÜHHÜHÜ!!

VAY
YAVRUM...

AYAKLARIM ASLINDA 38
NUMARA AMA UZUN İŞARET
PARMAĞIM YÜZÜNDEN 42
GIYINIYORUM.. ÜHHÜHÜ!

NE
DERTLER
VAR.. VAHH
VAHH!

GEREKSİZ SATIN ALIMA SON VERİN.. HELE DE ÜZGÜNKEN ALIŞVERİŞ YAPMAYIN..
GEREKSİZ SATIN ALIM HİÇBİRŞEY DEĞİŞTİRMEYECEK HAYATINIZDA..
ŞİMDİ O ÇANTAYI SAKİNCE YERİNE BIRAKIN..

78 YILINDA
BEĞENDİĞİM O ŞANEL
ÇANTAYI İYİKİ
ALMAMIŞIM.. BUGÜN
HAYATIMDA NEYİ
DEĞİŞTİRECEKTİ Kİ?
HİÇBİRŞEY.. YİNE BURDA
BÖYLE İBİBİK GİBİ
OTURUYOR
OLACAKTİM.

KIZLARINIZI ÖZGÜR BIRAKIN.. KIZINI DÖVEN DİZİNİ
DÖVER.. KADINLAR ÖRGÜTLERİN.. HEMEN KENDİ
MAHALLENİZDEN BAŞLAYIN..

KOMŞUUUU KIZINI
ZAPDETMEEEE !!

YAYLAALA-
AAAAAR

YAYLALA-
AAAR

Tencere dibin kara... Seninki benden kara

Elhamdülillah, eli kulağında gavurlardan kalan son kilise-müze Ayia Sofia'ya Padişahımız elinde kılıç at sırtında girecek inşallah. Allahın izniyle Sultanımız şanlı donanmalarıyla büyük taarruzu başlatmış, Kerkopoorta'yı buruşuk kağıt gibi kenara atarak kuşatmak-sızın Yeni Roma'yı bu yıl da fethetmiştir Evvel Allah. (sahi geçen ay İstanbul'u kimlerden geri aldık?) İslam'ın hoş görü dini olduğunu, tüm diğer inançlara karşı olan saygısını, bizi kıskanan dünya aleme göstereceğiz İnşallah. Allaha bin şükür topluca deliriyoruz Maşallah. Ey! Ayia Sofia'ya itikat edenler. Azizenin bilgeliğimidir (Sofia ilahi bilgelik demek.) sizi Anadolu'nun bir ucundan öteki ucuna peşinden sürükleyen. Öyle ise sizlere de nasip olsun... Hadi İnşallah.

Azınlık haklarına önem veren, azınlık vakıf yasasını çıkaran hükümetimiz, belli bir kesimin isteği üzerine, Ayia Sofia müzesinde Ramazan ayı boyunca kuran okunmasına izin verdi. Belki de camiye dönüştürülmesine yeşil ışık yaktı. Türkiye'de altı yüz milyon kişiye yetecek kapasitede cami varken Agia Sofia bir Müslüman için neden bu kadar önemli gerçekten anlayamıyorum. 2011 yılında Hristiyanlık acısında oldukça önemli bir kilise olan İznik (Nikea) Ayia Sofia'da 700'üncü konsül toplanarak kurban bayramında bayram namazı kılarak yeni bir çağ başlatmıştır. Bu kilisede 787 yılında, İmparatoriçe Eirini'nin önderliğinde, yedinci konsül toplanmış Hristiyanlar için kanun sayılan maddeleri kararlaştırmışlar. Her yıl binlerce Hristiyan pardon hayvan bu mekanı gezerek hac görevlerini yerine getirmiş oluyordu. Hristiyanlık ve

İznik esnafı için bu kadar önemli olan bu yapıyı müzeyken camiye dönüştürenlerin başı göğe ermiştir İnşallah. Nikea'daki Ayia Sofia kadar önemli olmasa da bin iki yüzlü yıllarda Trabzon İmparatorluğu krallarından Manuel Komninos tarafından inşa edilen Agia Sofia düştü akıllara. "Camiler Allah'a ibadet yerleridir" di-

Benzine düşen yanık kibrit gibi karşı kıyılarından alevler yükseldi. Ateist Hükümetin Dışişleri Bakanlığı olayı kışkırtıcı, anlaşılabilir ve evrensel mırasa saygısızlık olarak görüyormuş. (Palmira'dan bihaberler galiba.) Bakar mısınız kimler havada parmak sallıyor. Kendileri sütten çıkmış ak kaşıktı sanki. Arkalarına bir bak-

Azınlık haklarına önem veren, azınlık vakıf yasasını çıkaran hükümetimiz, belli bir kesimin isteği üzerine, Ayia Sofia müzesinde Ramazan ayı boyunca kuran okunmasına izin verdi

erek Tayyip İmparatorluğundan kral 1'nci Bülent (Arıncı) Kurban bayramında bayram namazını kılarak huzura kavuşmuştur Evvel Allah. İsmi Ayia Sofia olan (eşeğin aklına karpuz kabuğu düşürmeyeyim.) ibadethaneye büyük bir pişkinlikle cami diye-biliyor Maşallah. Sırada İstanbul Agia Sofia var İnşallah. Çevresine en uygun Başkan imajını verme iddi-

salar... Akliselim tek Yunanistan dışişleri vekil Bakanı Ksidakis çıktı. Olayı s..lemedi bile. "Kutsal mekanda edepsizlik yapılmadığı sürece kuran okumak trajik değildir" dedi. Tabi ya! Zira kendi yaptıklarının yanında devede kulak... Hiç bir Selanikli Hamza Bey Camisini bilmez, nerede diye sorsanız kaşlarını çatarak omuz kaldıracak, sırtını o an caminin duvarına yaslamış olsa bile. Ama Alkazar sinemasını sorun hangi otobüsle gideceğinizi hangi durakta ineceğinizi hemen tarif eder. Hamza bey camisi Selanik'te 1468'de inşa edilen ilk camidir. Binlerce Müslüman'ın duasını bıraktığı yerde fahişe rolü oynayan aktrislerin şehvetle inleme sesleri çarptı duvarlara 1980'li yıllara kadar. Cami içerisinde seks filmleri gösterilirken kimse rahatsız olmadı. Yunanistan'ın ana karasında bir çok cami yıktırılırken veya profil değiştirirken olduğu gibi. Ana kara diyorum çünkü adalarda durum çok

Katina Karanikola

farklı. Hemen hemen hepsinde Osmanlı'nın izleri koruma altında. Mezarlıklar, camiler, hamamlar türbeler... Kastelorizo'ya yaklaşırsanız sizi ilk karşılayan minik şirin bakımlı caminin minaresidir. Gittiğim tüm adalarda hepsinde rastladım Müslüman izlerine. Hepsinde bakımlı. İşte adalı olmanın ayrıcalığı. Basit ve saygılı. İstisna olan adalıları ayırırsak birbirinizden ne farkınız var? İmia (veya Kardak) krizinde iki ülke arasında savaş rüzgarları eserken ve ben diken üstünde otururken dostum Cem bana şöyle demişti. Savaş çıkmaz senelerdir birbirimizi s.....z. Çok doğru söylemiş. S..e s..e aşılmanız birbirimizi...

MERAK ETTİKLERİM!

Haberleşme Bakanı "Depremde telefon çekme Bakanlığı arayın" demiş. Depreme dayanıklı hat mı icat etmişler?

Bursa'nın bir ilçesinde okul müdürünün emriyle talebelere dağıtılan kitapta "Herhangi bir hayvanla, ölüyle cinsel ilişki sırasında menisi akan kimsenin orucu bozulurmuş". Ölü insanla mı, hayvan leşiyle mi? Akıtmaya oruç bozulmaz mı?

"Hristiyanlık diye bir din yokmuş" Ben şimdi ateist mi oluyorum?

"Namaz kılmayan hayvanmış." Yani yedi milyar canlının yaşadığı dünyamızda bir buçuk milyar insan mı yaşıyor?

"Acil durumlarda kız kardeşle cinsel ilişkiye girilebilir." Acil durum ne oluyor efendi? Afet durumlarımızı? Yakınlarda hayvan, ceset bulunmaması mı?

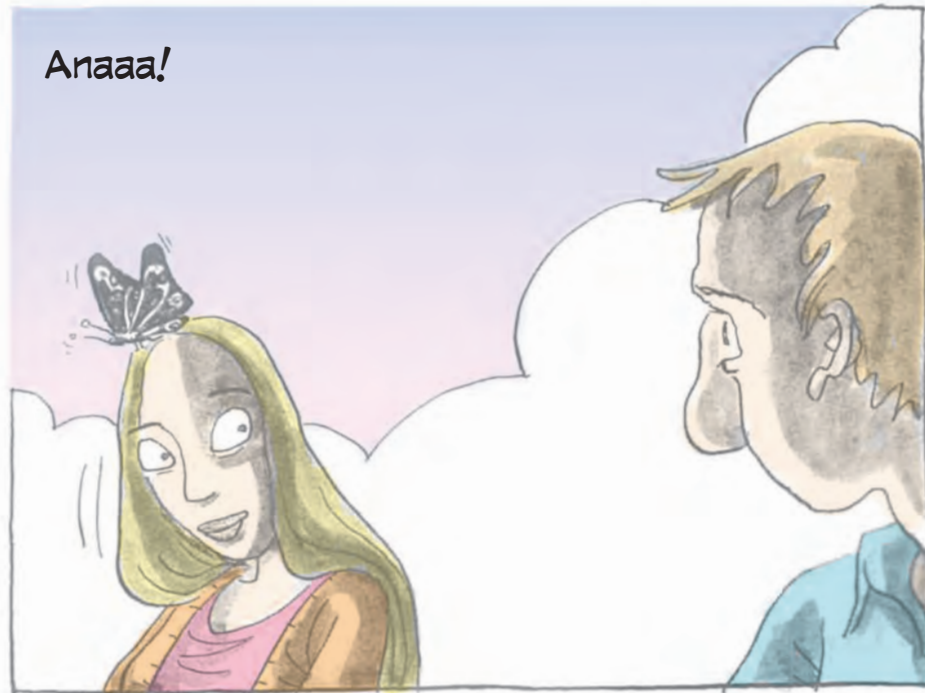
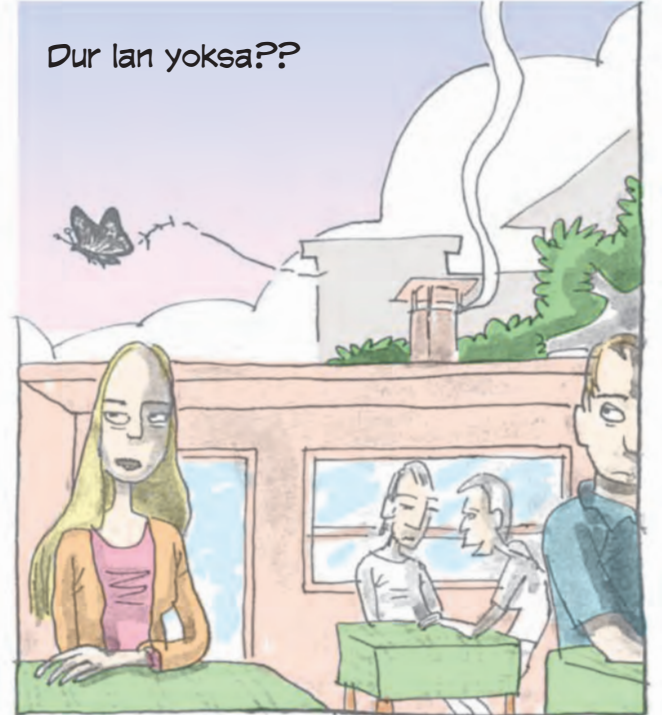
Agia Sofia mu, denetimimden çıkan aklımı sana emanet ediyorum. Kuru aklımı Agia mu... Kirie eleison.*

*Tanrım beni afet.

Son Romantik!

GÜNÜM BAZIK

YAZAN: YUDUM İÇİMSU BERRAKŞELELE

Perikuş Deliboşuk Halaybaşı

Neden saçların beyazlanmış Perikuş, sana da benim gibi çektiren mi var? Evet var ama "halay" dediğini duyar gibiyim. Mide spazmı mı geçiriyorsun hayatım? Yoksa tuvalete mi yetişmen gerek? Yoksa karnını neden böyle tutasın? Bacaklarını una mı beledin yoksa doğuştan mı beyazsın? Olsun sonuçta sen de bi insansın. Hataların olabilir. Yemekli düğünden aşırдың sofraya peçeteleri belinden amansızca sarkıyor. Düğün çıkışı kaplan saldırısına uğramadıysan elbisenin omuz kısmı nerede? Boğulmaktan kokuyorum biliyor musun? Nerede mi azgın bir şelale gibi çağlayan eteklerinde. Kara kedi çükü bu sarkan şey dedim ama yok çapraz bağının ucuymuş. Çavv.

Bulgurhan Tarhana Cankurtaran

Sekiz ayrı tsunami, yatağıyla oynanmış 12 dereden 12 farklı sel gelse sizi batıramaz, boğamaz ayol. Ne makarna ne kolluklar ne paletler bunun sebebi. Tek sebep o 800 darbeli matkaptan daha delici bakışlar. Havuç yağıyla mı bronzlaştın desem değil, esmer güzeli desem gönlüm razı değil, kafadaki bone mi yeden don mu desem olmuyor. Dil dursa Bulgurhan bey tende don durmaz. Şikayetim var cümle donlardan. Dillerimi Bulgurhan bağlasan durmaz. Üzülür mü? Üzülmezsen üzülürüm. İşim bu. Profesyonelim canikom. Hadi boy ver.

Sünenaz Hanımpır Prodüktör

Sanat camiasının renkli simalarından Sünenaz hanım bir, mucizeyi gerçekleştiriyor ve kafasına saplanan legolara rağmen yaşıyor. Hayvansever kişiliğiyle ve kürk giyen ünlülere tivitirdan çemkirmesiyle tanınan ünlü isim bu özelliğini yine göstermiş ve boynuna yuva yapan örümceklere ses etmemiş. Efsane olmuşsun bebeyim. Doğum yapan ama doğumda çok kaybeden kara puma temalı elbisen mesajı çok güzel veriyor mesaj sahibini buluyor hayatım. Ranza model çift katlı ayakkabılar ortallığı yıkıyor. Mucuk.

Mestan Şarmanlı Özel Güvenlik Görevlisi

Mestan hanımcığım, sa-
nırım kısırlaştırılmışsınız..
Bu ameliyat kedilerde bel
çevresinde bir yağlanma
yapar. Diyet yaş mama
yediyorum benimkine,
tavsiye ederim. Sağ ba-
cağındaki çorap kaçma-
mış adeta kocaya
kaçmış. Neyse sol duru-
yor. Ayol kemerinin tokası
macuncu tablası gibi
ama fazla çeşit kalma-
mış. Sansar da olsa o da
bi hayvan kürke hayır di-
yorum. Göğsüne oturttu-
ğun fıstık yeşili hamam
taşları sevimsiz, bakır
olsa belki diyeceğim ama
diyemiyorum. Çünkü saç-
larındaki frambuazlardan
dilim kamaştı..

Ferhatsu Şekerhan Şeker Fabrikatörü

Ferhatsu bey cemiyet hayati-
nin renkli simalarından. Renk
dediysem öyle üç beş renk
değil fotoşop paletindeki ren-
leri al kırksekizle çarp üstüne
1000 dönüm narenciye bah-
çesi ekle. Ekledin mi? Şimdi
çıkan renkleri Ferhatsu'nun
patlıcan tarlası rengi göyne-
ğinden çıkar. Çıkan sonuç
Ferhatsu nun ayak numara-
sını da veriyor. O da aşağı yu-
karı 55 numara zannımca.
Gecen sene Honkong hayva-
nat bahçesinden kaçan yılan
mı? Bulundu canım. Kemere
gel. Kips.

Gerçek bir “Yıldız”

Ben her sayı sürekli savunmada yazı yazmaktan sıkıldım, siz de okumaktan sıkıldınız belki? Ancak varlığımız ve bedenlerimiz politika malzemesi edildikçe, tepki vermek de kaçınılmaz oluyor. Tepkiyi sadece HAYIR diyerek vermekle yetinmeyip, yaşamımızı aynen nasıl istiyorsak öyle yaşayarak da vermemiz gerektiğine inanıyorum. Bize yol açan, örnek olan kadınları hatırlatmak da bunun parçası diye düşünerek, geçen ay Muazzez İlmiye Çığ'ı yazdığım yazının ardından, bu ay da bir başka başarılı Türk kadını yazarak devam etmek istiyorum. Biricik yıldızımız Yıldız Kenter'le sohbetimden bende kalanları da içine ekleyerek...

Konservatuvarın “Yıldız”ı

1928'de zorluklarla dolu bir hayata doğar. Ama zorlukları ailecek birbirlerine olan sevgileri ile atlatırlar. Müşfik Kenter, adeta eline doğar. Hatta annesi ona o artık senin bebeğin diyecektir ki, Yıldız Müşfik'i sadece kardeş değil çocuğu gibi de sevecektir. Yeteneklidir, Halkevleri'nde geçirdiği günler onu tiyatroya yöneltecektir. Ama ülke henüz yeni yeni aydınlanmaktadır. Kız çocuklarının sanatla uğraşmasına sıcak bakılmamakta, erkeklerle birlikte kalmaları sakıncalı bulunmaktadır. (Bu konuda birazcık kat ettiğimiz yolu da misliyle geri aldık ya, konumuz bu değil.) Annesi yabancı uyruklu olmasına rağmen

konservatuara gitmesine izin vermez ama babası kızının en büyük destekçisidir. Onu anneden gizli gidip konservatuvara kaydederler. Müşfik Kenter de peşinden oyuncu olacaktır. Konservatuarda yıldızı parlar, hatta ülkemizde sınıf atlatılan ilk öğrenci o olur. Devlet Tiyatroları'na girer, Muhsin Ertuğrul onu ilk oyunundan itibaren destekler, ilişkileri hep özel olur.

60'lar, İstanbul ve bitmeyen aşk

İstanbul'a gelişi de bu yakınlık nedeniyle olur. Muhsin Ertuğrul baskı sonucu istifa edince, tepki olarak iki kardeş de istifa ederek İstanbul'a gelirler. Ancak ne yazık ki, işler burada bekledikleri gibi gitmez. Hayatlarını değiştirip gelmişlerdir, artık geri dönemezler. 60'lı yıllar; Türkiye'nin heyecan dolu, özgürlük rüzgarlarının estiği yıllardır. Bu heyecan tiyatroya da yansır. Bugün adını bildiğimiz pek çok tiyatro bu yıllarda kurulur. Kent Oyuncuları da bu tiyatrolardandır. İstanbul seyircisi sever onları üstelik, “Bambaşka bir enerji vardı o zaman sahneden akan,” diye tanımlar o yılları. Devletin sanata ve sanatçıya bakışına dair ise, “Bence bir ülkenin yükselmesi için sanatın bir zorunluluk olduğunu gören, idrak eden insan Mustafa Kemal

Bambaşka bir enerji vardı o zaman sahneden akan

Atatürk'tür. Onun ektiği tohumları biçen değerli devlet adamlarımız da vardır. Sonrasında, ne yazık ki sanata gereken ilgi gösterilmedi. Gösterilseydi herhalde bugün farklı bir yerde duruyor olurduk. Cumhurbaşkanı gelir, oyunu seyredirdi. Köşke davet ederlerdi. Sanata ilgi vardı. Bugün sanatın s'si ile ilgilenilmiyor.” diyor. Çok çalışır, elleriyle Kenter Tiyatrosu'nun yoktan var eder. Bugün ise, Kenter Tiyatrosu kaderine terk edilmiş bir şekilde yavaş yavaş çürüyor. Yıldız Hanım'ı en çok da bu üzüyor...

Hayat arkadaşı Şükran Güngör'ü çok öz-lüyor. Ardından kardeşi Müşfik Kenter'in gidişi onu çok hırpalıyor. Ama bütün üzüntülere rağmen, gene de her güne onun deyişiyle “aşkla” başlıyor. Sağlığı izin verirse yine sahneye dönmeyi arzu ediyor., seyircilerini özlüyor. Umarım döner ve umarım sahnede bizi büyüleyen o kadını yine izleyebiliriz. Umarım Kenter Tiyatrosu'nun ışıkları onun istediği gibi yine yanar ve o bunu görebilir. Umarım uzun yıllar bizimle olur ve günlerin güzellikleri getirdiğini görebilir...

Not: Dikmen Gürün'ün Yıldız Kenter'in hayatını yazdığı “Tiyatro Benim Hayatım” adlı kitabı da herkese öneririm.

Katil seri mi değil mi?

Dr. Gökçen Erdoğan

Katil seri mi değil mi? Ne kadar katil olursa seri olur? Literatüre geçecek mi ya da nasıl geçecek? Seri katil olmayanlar normal katil mi? Normal katillerin başı kel mi? Onlar literatür dışı mı kalacak? Katil anomalisi de mi var?

Üzerine bütün şakalar yapıp bittiyse, selfieler çekilip capsler hepimizi gülmekten 'öldürdüyse' işin vahim kısmına bakalım diyorum. Hemen her gencin hayal edeceği bir hayattan akla hayale gelmeyecek bir sefalet ve vahşete geçiş. Bu sonu hazırlayan süreç ve bu sürece olan duyarsızlığımız...

Türkiye'nin en saygın ve köklü okullarından birinde okuyorsunuz, dile yatkınlığınız var birden fazla yabancı dil konuşuyorsunuz. Aileniz ülkenin başarılarıyla tanıyan bir ailesi ve eğitim hayatınıza devam etmeniz için her türlü maddi manevi imkana sahip olmuştunuz. Sosyal bir yaşamınız var. Tüm 'gariplik'lerinize rağmen bir şekilde kabul görmüş ve öyle sevilmişsiniz. Evet okul yıllığında anlatılan o aşırı çocuğu sevmişler her şeye rağmen. Sonra bir nar dürtülmüş iğinizde ve üzerinizde beyaz gömlek varmış. Birhan Keskin bu muhteşem benzetmeyi böyle bir durum için yapmadı muhtemelen ama aklıma esiverdi bu vakayı izlerken. Katil güzellemesi yapacak değilim. Benim derdim başka.

Tehlike geliyor diyor aslında. Kulak tıkayan, göz kapatan bizim bana kalırsa. Çocuklarımız için, yeğenlerimiz, komşularımız, arkadaşlarımız için bazen gereğinden fazla iyimseriz. Bazen her şeyin rayında olduğuna inanmayı seçip her şeyin raydan çıkacağı güne dair risk almaya meyilliyiz. Ve nedense eğitilmiş, eğitimsizi, köydeki, şehirdeki; hemen hepimiz.

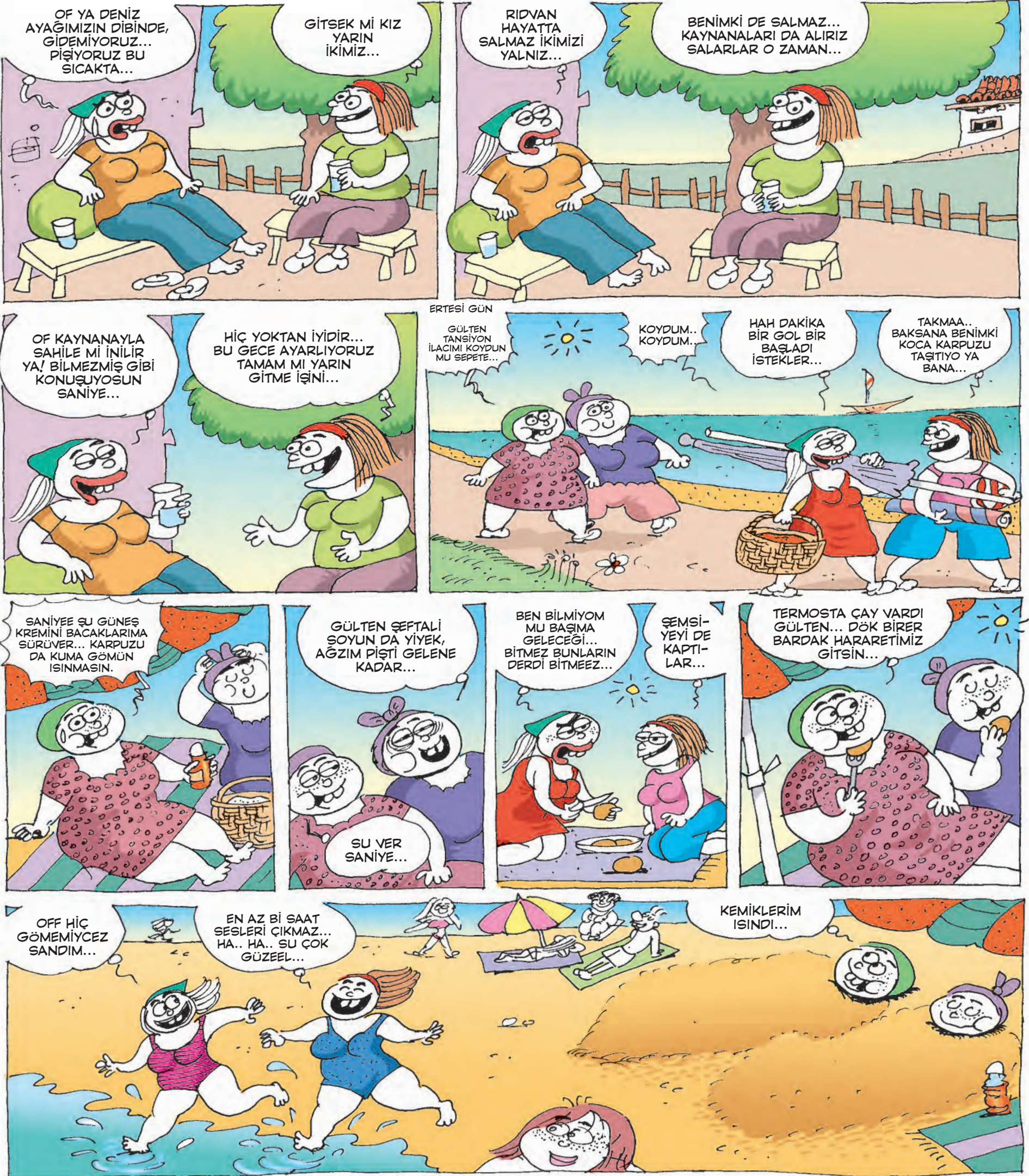
Kendimi seri olup olmadığı belli olmayan katilin ailesinin yerine koyamıyorum bile. Büyük bir hüsrana, büyük bir üzüntü, büyük bir kaygı... Tamamen onlardan bağımsız karalamak istiyorum bu satırları. Çünkü A. F. son değil, olmayacak. Açmak lazım gözleri, kulakları. Tehlike, çocuklar yetişirken detaylarda, gözlerimizin önünde. Sevgimiz tarafsızlığımızı geçerse yardım edemeyiz onlara. Edilememiş belli ki...

Çocuğunun hayvanlara zarar verdiğini görenler basit ve çocukça bir oyun olarak görmeseler bu vahşiliği. 'Sapık' lakabıyla hafifletilme okulda karşı cinslerine ya da hemcinslerine cinsiyetçi şakalar yapanların barındırdığı tehlike. Oyunlarında, hayallerinde bir başka insanı yok etme planları göze çarpanları fazla televizyon izleyip havaya girmekle açıklamasak kendimize. Belki var, belki yok, ama tehlikeyi, olabilecekleri, gözden kaçabilecekleri ihtimaller dahilinde görsek? Bu kadar zor olmamalı.

Anne ve babalar için kondurmak güçtür ya da çocuklar kendilerini en iyi evlerinde gizlerler. Ama ya öğretmenler? Ne kadar hakimler öğrencilerin ruhsal anomalilerine? Rehberlik birimleri öğrencilerin davranışlarını analiz ederken sınav stresiyle baş etme dışında kıstaslara da göz atıyor değil mi? Öğrenciler birbirlerini 'ispiyonlamak'tan çekinmediklerinde birbirlerinin iyiliği için gidiyorlar mı yetkili merciiye? Yapsalar iyi olur. Çünkü ben bir 'geç kalınlık' öyküsü izledim her şeyden önce.

Seri duyarsızlık var bizde.

Instagram/arzumuzun

Arzum Uzun

Bir bavula bakıp ağlamak

Bodrum'dayız. Saat sabahın körü. Bir şekilde otel değiştirmemiz gerekiyor. Bavulumu alıp kapının önüne iniyorum. Bir anda nefesim kesiliyor. Mideme koca bir yumruk oturuyor. Ayakta duramayacak bir haldeyim. Merdivenlere çöküyorum. Ve gözyaşlarım kontrolsüzce akmaya başlıyor. Susmak istiyorum, beceremiyorum. Kapının önünde duran bavuluma bakıp ağlıyorum hıçkırarak.

Arkadaşım gelip "Ne oldu?" diye soruyor. "Bilmiyorum" diyorum. "Ne zaman gitmem gerekse kendimi dünyadan kovulmuş gibi hissediyorum."

Gidecek yerim yokmuş gibi.
Kimsem yokmuş gibi. Hiç olmamış gibi.
Ölsem kimse ağlamayacak sanki. Dünya
beni kapının önüne bırakmış. Bütün gid-
işlerin yükünü sırtıma atmış. Taşıyamı-
yorum. Kovulmuş
gibi hissediyorum,
anlamıyorsun. Ne-
reye gideceğimi bil-
miyorum. Geri
dönmek istemiyo-
rum. Geri dönme-
k istemiyorum. Geri
dönmek istemiyo-
rum.

Ne zaman gitsem oluyor bana bu. Ne zaman şehir değiştirsem, ülke değiştirsem, dönmek istemiyorum. Dönecek bir yerim yokmuş gibi. Sıfırdan başlamak istiyorum. Sıfır en iyi yermiş gibi. Sıfıra muhtaçmışım gibi. Kalbim boşluğa açmış gibi.

Ne zaman bavul
görsem ağlayasım
geliyor mesela. Genetik kodlarımdan
belki. Büyük ninemin Rusya'dan ağlaya-
rak kaçaşının tekrarı o göz yaşları. Koca-
sını, oğlunu geride bırakıp... Ve
yaşıyorlar mı, öldüler mi hiç bilemeden...

Harcadığı ömrünün zekatı.

Sürgün olmak kötüdür, herkes bilir. Ülkeni, toprağını, dostlarını geride bırakmak... Kalbini bırakmak. Ve bir daha asla ait olamamak. Asla sahip olamamak. Asla mutlu olamamak. Hep bir ayağı havada yaşamak.

Ne zaman bir bavul görsem,
büyük ninemin yanında bir-
kaç çuval altınla kimseyi
tanımadığı Bursa'ya inisi-
gelir gözümün önüne.
Sonra Karadeniz'e gi-
dişi. Ve ölene kadar ye-
rini hiç seveyişi.
Ölene kadar vatan has-
reti çekişi.

Şimdi Putin'le barışmışız diyorlar. Kendisini arayıp kça konuşacağım. Diyeceğim

ki "Büyük dedemin derebeyliğini ver bakalım! Tatil köyü diyeceğim ben oraya!"
Ve o kimsenin gitmediği tatil köyünün havuzuna bakan verandasında oturup

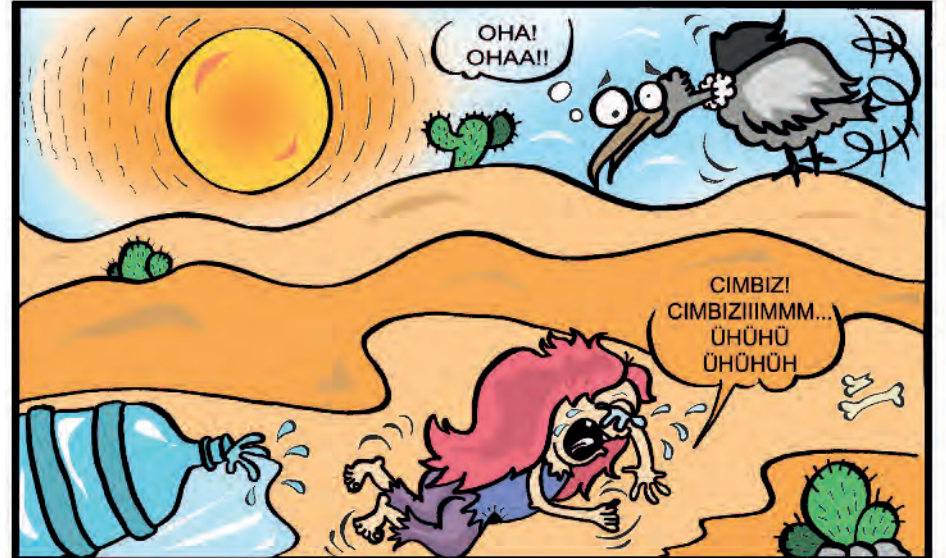
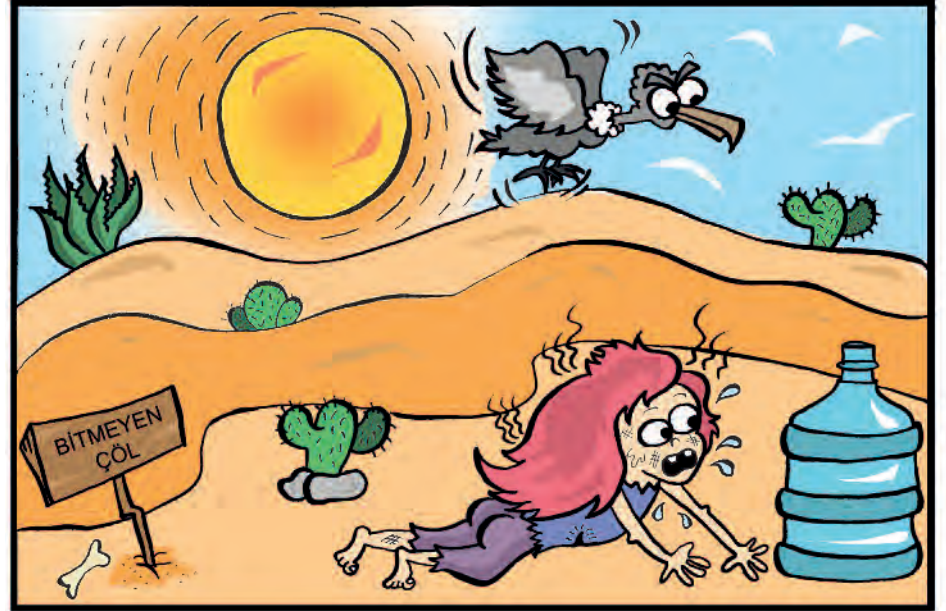
sigaramı yakaca-
ğım. Bir kadeh şa-
râbımı koyup
ölülerimin şerefine
kaldıracağım. Bir
daha asla ağlama-
yacağım bavul gör-
düğümde. Ait
olduğum yere dön-
müş sayacağım
kendimi. Sahip ol-
duğum kedere veda
edeceğim o veran-
dada. Bir daha asla
üzülmeyeceğim. Ne
olursa olsun. Bir
evim var diyeceğim.
Artık bu dünyada
sürgün değilim. Bir
evim var diyeceğim.
Artık kimse kapının
önüne koyamaya-
cak beni.

Ve yine aynı v-
randada yeni ko-
camla şiir üstüne
n. Şiir konuşacağız
a şeylere güleceğiz. O
kaybetmiş biri olma-
ı. İki aidiyetsizi bu
remez. İki sahipsiz

sohbetler edeceğim. Şiir konuşacağız
evet. Arada salakça şeylere güleceğiz. O
benim gibi yolunu kaybetmiş biri olma-
yacak muhtemelen. İki aidiyetsizi bu
hayat bir yere götüremez. İki sahipsiz

“KABUS”

FATİMA YILDIZ ERKAN

buluşabilir ancak. Birbirine sahip olur.
Ait olur. Ev olur.

İnsanlardan kendime ev yaratmayı bırakacağım o verandada. Çapkınlığı da bırakacağım söz. Tek bir insandan ev yapacağım kendime. Orada yaşayacağım. Çünkü insan gerçek evini bulunca içine yerleşmesi kolaydır. İçine tek bir kişiyi yerleştirmesi de. Evini arayanlar içlerine kimi koyacaklarını bilemezler.

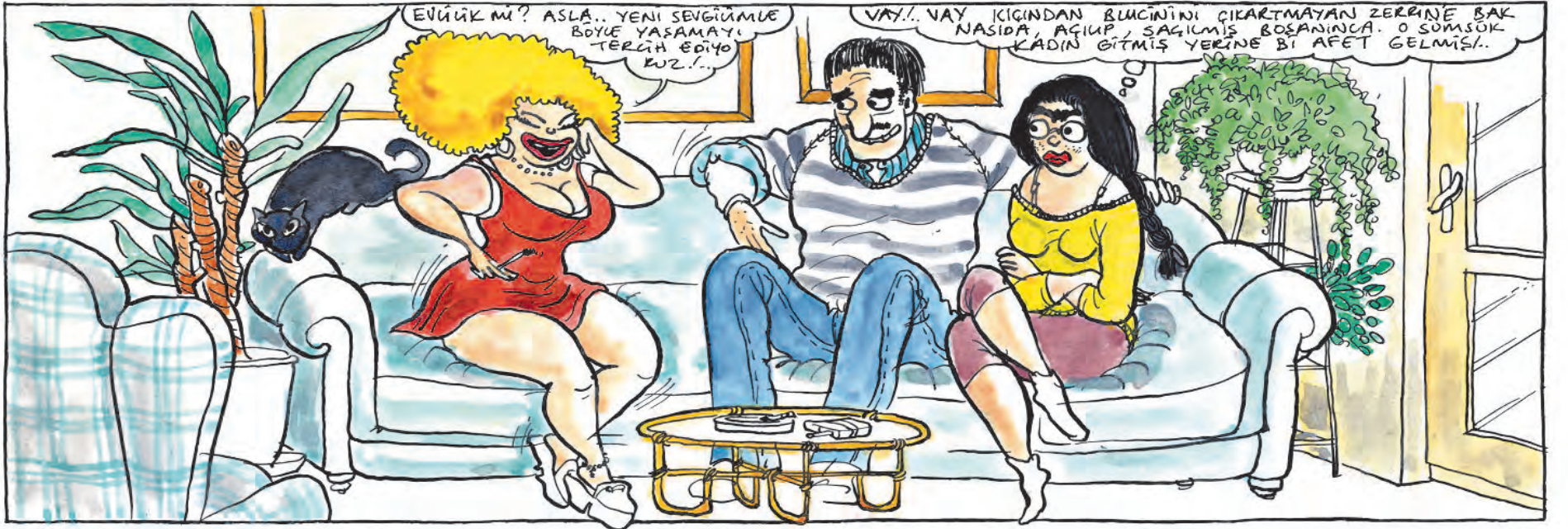
Oysa ben bu kez kararlıyım. Evi bulmaya da içine yerlesmeye de. Bir bomba

daha patlamazsa şehirde ve ben en mutlu anlarımdan birinde ölmüş bulmazsam kendimi, yerleşeceğim o eve. Sonsuza dek mutlu yaşayacağım hem de. Bütün masallara inat, masaldan güzel bir gerçeklikle.

TEMMUZ'UN A NOKTASI

"Bastım çıktım kaderin küflü köş-
künden"

Ezgi Aksoy
aksoyezgi@gmail.com

**“Kaçamak Özgürlüğüm” hareketinin kurucusu
Masih Alinejad:**

“Başörtüsü zorunluluğu ile mücadele etmeyi seçiyorum, çünkü başörtüsü zorunluluğu kadınlara karşı baskının en belirgin, en görünür sembolüdür.”

Geçen ay, Masih Alinejad'ın İranlı kadınları seferber eden hakeketi My Stealthy Freedom'ı (Kaçamak Özgürlüğüm) yazmıştık. Masih Alinejad'ın yaptığı, İranlı kadınların İran içinde başörtüsüz fotoğraflarını Facebook sayfası üzerinden yayınlamak ve bu fotoğraflarla hem İran'da, hem de yurtdışında bir kamuoyu oluşturmak. Çünkü Alinejad ve Alinejad'a fotoğraflarını yollayan İranlı kadınlar, İran İslam Cumhuriyeti'nin zorunlu başörtüsü yasasının bir an önce kaldırılmasını istiyorlar. Kadınların, başörtüsü kullanmak konusunda seçme hakları olduğuna inanıyorlar.

Masih Alinejad, 2009'dan beri sürgünde yaşayan, hayatını İranlı kadınların özgürlük mücadelesine adanmış bir aktivist ve bir gazeteci. Şuanda Amerika'da ikamet ediyor. 1976 doğumlu Alinejad'ın doğduğunda başı bir tülbentle bağlandı, zorunlu başörtüsünü çarşaf olarak takmayaysa 7 yaşında başladı. Alinejad, 16 yaşına kadar başörtüsünü uyunurken bile çıkarmadı. 19

yaşında evlenene kadar kara çarşaf giydi. İlk bol eşarabını evlendikten sonra taktı ve saçlarının teninin bir parçası olmadığını ilk o zaman fark etti. Saçlarının aslında kıvrıkcık olduğunu anlaması için ise İran'dan sürülmesi ve İngiltere'de yaşamaya başlaması gerekecekti.

Alinejad, başörtüsünü çıkarma kararının çok uzun ve içsel bir yolculuk olduğunu, çünkü İranlı kadınların bebekliklerinden itibaren başörtüsüyle bir bütün olarak büyüdüklerini anlatıyor. Daha önce The Independent, Washington Post, Vogue ve Huffington Post gibi yayınlara konuşan Alinejad, Türkiye'den ilk defa Bayan Yanı'nın sorularını yanıtlıyor...

“Kaçamak özgürlüğüm” hareketinin bir anlamda kendi yolunu açtığını biliyoruz. Ama bu hareketi yine de siz yarattınız. İranlı kadınlar için böylesi özgürlükçü bir hareketi yaratmanın temel motivasyonu nedir?

İranlı kadınların kendisi motivasyonun aslı benim için. İran'daki üniversitelerin yüzde 60'ı kadınlara ayrılmış durumda. İranlı kadınlar zeki ve cesur. Bana fotoğraflarını göndererek onların sesi olmamı istediler. Bana motivasyonu İranlı kadınların cesareti veriyor.

“Kaçamak Özgürlüğüm kampanyasını başlattığımda, politik bir mücadelenin içinde olduğumu, sadece hükümetle mücadele ettiğimi düşünmüştüm. Ama aslında yaptığım muhafazakar ve geleneksel İran toplumuna ve de patriarkaya bir meydan okumaydı.”

Kaçamak Özgürlüğüm Facebook sayfasına bakınca, saçlarını rüzgarda özgürce savurmak isteyen İranlı kadınların giderek çoğaldığını görüyoruz. Hareket bir yandan büyüyor, ama riskler de var. Böylesi hareketlerin gerçekten bir şeyleri değiştirebileceğine inanıyor musunuz?

Ben umutluyum. Gidecek daha çok uzun bir yolumuz olduğunu biliyorum. Ama benim için en önemli şey, kadınlara güç vermek ve baskılara karşı sesini çıkaramayan kadınların sesi olmak. Şöyle açıklayayım; Kaçamak Özgürlüğüm kam-

panyasını başlattığımda, politik bir mücadelenin içinde olduğumu düşünmüştüm. Sadece hükümetle mücadele ettiğimi düşünmüştüm. Ama aslında yaptığım muhafazakar ve geleneksel İran toplumuna ve de patriarkaya bir meydan okumaydı. Bu mesajlar nefretle,

kaba cinsel hakaretlerle doluydu. Tacizle tehdit ediyorlardı. Tacizin seviyesi kadınları korkutup kaçırabilir. O nedenle başörtüsü konusunda toplumsal ve kültürel bir müzakereye ihtiyacımız var. Ve ben zaferin bizimle olacağına gönülden inanıyorum. Kaçamak Özgürlüğüm sayfası gösterdi ki güç sadece politikacılara ve düzene ait değil. Güç aynı zamanda kadınlara ait. Hakları için yıllardır mücadele eden kadınlara...

Bugün gördüğümüz Başkan Ruhani'nin ve İran Dışişleri Bakanı Zarif'in CNN, Washington Post gibi uluslararası medyada daha fazla gözükmesi. İranlı kadın-

ların sesleri de daha fazla duyuluyor. Temel hakkımıza erişmemiz için gereken ilk adım, görölmek ve duyulmak. Bir jenerasyon saklandı, gizlendi; benliğimizi kaybettik. Kadınların İran'daki değişimin gerçek araçları olduğuna inanıyorum. Üniversite öğrencilerinin yüzde 60'ı ve doktorların üçte biri kadın. Ancak kendi medyaları tarafından asıl değerleri teslim edilmiyor. İslami kurallara uygun şekilde başörtüsü takmazlarsa tutuklanıyor ya da hırpalanıyorlar. Ancak hükümet tarafından görüldüğümüzde vatandaş olarak kabul edilebiliriz ve ancak böylelikle güçlü hissedebiliriz.

“İran'da özgür bir kadın olmaya çalışmak, her gün hayatını riske atmak demek.”

İran'dan fotoğraf yollayan ve saçları görünen, başörtülerini çıkarmış kadınların fotoğraflarını sayfanızda yayınlıyorsunuz. Bu onlar için bir tehlike oluşturmuyor mu? Tutuklanma riskleri yok mu?

İran'da özgür bir kadın olmaya çalışmak, her gün hayatını riske atmak demek. Bol başörtüsüyle topluma açık yerlerde bulunmak, hayatını riske atmaktır. İranlı kadınlar, bana fotoğraf göndermeseler bile tehlikedeler. Bir kadın olarak tek başınıza şarkı söyleyemezsiniz, söylerseniz tehlikesinizdir. Dans edemezsiniz, ederseniz tehlikesinizdir. Saçınızı göstere-

mezsiniz, gösterirseniz başınız belaya girer. Tek başına seyahat etmek ya da pasaport için başvurmak bile, eğer kocanızdan izin almadıysanız, yasalara aykırı. Yani kadınlar bana başları açık fotoğraflarını gönderseler de, göndermeseler de zaten tehlikedeler.

İran ahlak polisi, başörtüleri düzgün olmadı için şimdiye kadar 3,6 milyon kadını uyardı, tutukladı ya da ceza kesti. 8 ayda, kadınlar düzgün başörtüsüyle sürmedikleri için, 40 aracı bağladı. Daha geçenlerde Qazvin başsavcısı, 35 kadın ve erkek öğrencinin 99 kırbaça cezasına çarptırıldığını açıkladı; çünkü bu öğrenciler mezuniyetlerini bir arada kutlamış ve beraber dans etmişlerdi. Yani kadınlar zaten zulüm görüyorlar. Üstelik ben bana fotoğraflarını yollayan kadınlara defalarca “fotoğrafını yayınlamama izin verdiğinden emin misin?” diye soruyorum. Onlar da “kesinlikle, çünkü ancak bu şekilde zorunlu başörtüsü yasasıyla baş edebiliriz” diye cevap veriyorlar. İranlı kadınlar artık susturulmak istemiyorlar, seslerinin duyulmasını istiyorlar.

“Biz kadınlar için başörtüsü sadece bir bez parçası değil;

kimliğimizin bir parçasıdır. Başörtüsü, gerçek benliğimize ilgilidir. İran Hükümeti, 30 yıldır kimliğimizi bizden alıyor. Bir kadını 7 yaşından itibaren başörtüsü giymeye zorlamak, onu sahte bir kimliğe bürünmeye zorlamaktır.”

Peki İranlı kadınların istedikleri tam olarak nedir? Yani başörtüsü takma zorunluluğunun ortadan kalkması sizler için yeterli mi, yoksa daha özgürlükçü bir devlet yapısına geçiş mi talep ediyorsunuz? Hatta dini kurallara göre yönetilmeyen, seküler bir devlet mi?

Elbette ki din ve devlet işlerinin birinden ayrılmasını istiyoruz. Ancak başörtüsü konusu, tam eşitlik için ilk adımdır. Başörtüsü zorunluluğu ile mücadele etmeyi seçiyorum, çünkü başörtüsü zorunluluğu kadınlara karşı baskının en belirgin, en görünür sembolüdür. Çünkü başörtüsü zorunluluğu, bir kız çocuğunun daha 7 yaşından itibaren hissettiği bir baskıdır. 70 yaşındaki bir kadın da aynı baskıyı hissedebilir. Ama İran içinde kadınların bunu konuşmasının, müzakereye açmasının bir yolu yok.

Başörtüsünden bahsederken, bazı insanlar bunun ufak bir mesele olduğunu düşünebilir. Oysa biz kadınlar için başörtüsü sadece bir bez parçası değil; kimliğimizin bir parçasıdır. Başörtüsü meselesi, bizim gerçek benliğimizle ilgilidir. İran Hükümeti, 30 yıldır kimliğimizi bizden alıyor. Çünkü bir kadını 7 yaşından itibaren başörtüsü giymeye zorlamak, onu sahte bir kimliğe bürünmeye zorlamaktır. Bu bizleri kendi yaşam tarzlarına uymaya zorlamaktır. Benim karşı olduğum; İran'ın kadınların giyimi-kuşamı hakkındaki yasaları, kadınları kontrol altında tutmanın aracı olarak kullanması. Bu yasalar, 1979 devriminden sonra oluşturulan ve İran'ı bir İslam cumhuriyetine çeviren yasalardır.

“Küçük bir kız çocuğuyken, Amerikan bayrağını yakmam söylenirdi. Ama şimdi Amerika'da yaşıyorum...”

Bir süredir Amerika'da yaşıyorsunuz. Amerika'da hayatı İran'daki hayattan ne bağlamda farklı buldunuz?

Ben kırsal bir kasabada büyüdüm. Küçük bir kız çocuğuyken, Amerikan bayrağını yakmam söylenirdi. Ama şimdi Amerika'da yaşıyorum. Uzun bir içsel yolculuktu...

Bir kadın olarak, burada çok daha özgürüm. Ama görüyorum ki ABD'de de bile kadınlar daha büyük özgürlükler ve eşitlik için mücadele ediyorlar. Dünyanın her yerindeki kadınların eşitliğe erişmek için uzun bir yolları var. Buradaki hay-

atımı seviyorum, ama kalbimde kırık bir şeyler var. Burada kalmak ve İran'a dönmek arasında gidip geliyorum. Kalbim geri dönmemi söylüyor; ama mesleğim, eğer geri dönersem dilediğim gibi, özgürce yazamayacağımı söylüyor. Eğer dönersem, İran'da gazeteci olmama izin verilmeyecek. İran'a dönmem ya da dönmemem; kalbimle mesleğim arasında kaldığım bir karar. Yavaş yavaş annemin yüzünü unutuyorum. Annemi 7 yıldır görmedim. Ama kendi kendime “bir mobil telefonu ve bir laptop'la İran'dayım işte” diye söylüyorum. Üstelik burada olarak ve Kaçamak Özgürlüğüm hareketini yürüterek, daha önce hiç şansı olmamış kadınlara bir şans veriyorum.

Tartışmalı 2009 seçimlerinden sonra, eylemcilere karşı uygulanan şiddeti her ne kadar İran hükümeti reddetse de, ben gösterilerde öldürülen 57 kişinin isimlerini İran dışında yayınlayabildim. Eğer İran'da olsaydım, o ailelerin sesi olamazdım. Yani görüyorsun ya, Amerika'dayım, ama aynı zamanda İran'dayım. Yani beni sürdüler, ama düşüncemde beni kendi ülkemden süremediler. Bütün hayatım Farsça yazmakla, okumakla, konuşmakla geçiyor. Makalelerle, röportajlarla... Sadece bedenim sürgünde, ruhum ve düşüncelerim İran'da, İran'la.

“Şah Rıza Pehlevi, Mustafa Kemal Atatürk'ü taklit etmeye ve İran'ı modernleştirmeye çalışmıştır. Bu bağlamda Türkiye, İran için her zaman bir ilham kaynağıydı.”

Komşu ülkeler olarak, İran ve Türkiye'nin tarih boyunca karmaşık bir ilişkisi oldu. Türkiye'nin özgürlükçü insanları için, İran İslam Devriminden sonraki baskıcı politikaları yüzünden İran, korkulan bir devlet haline gelmişti. Hatta on yıllardır Türkiye'de sürüp giden bir tartışma vardır; “Türkiye, İran mı oluyor?” şeklinde. Ama Türkiye her geçen gün biraz daha muhafazakarlaşırken, görünüşe göre İran giderek daha özgürlükçü bir halka evriliyor. Bu bağlamda İranlı kadınlar da başı çekiyor. En karanlık zamanlarda bile, mücadele gücünü nasıl kaybetmediniz ve yükselttiniz?

Pek çok İranlı, Türkiye'ye hayranlıkla bakmış, Türkiye'den ilham almıştır. Pehlevi hanedanının kurucusu Şah Rıza, Mustafa Kemal Atatürk'ü taklit etmeye ve İran'ı modernleştirmeye çalışmıştır. Bu bağlamda Türkiye, İran için her zaman bir ilham kaynağıydı. İranlı kadınlara başörtüsü zorunluluğu getirildiğinde bile, alttan alttan gizli bir direniş vardı. Bu direniş, kadınların evin dışında varlık göstermesini, çalışmasını engelleyici düşünceleri püskürtmüştür örneğin. Erdoğan'ın siyasal zaferinin Türkiye'yi daha İslamcı ve daha muhafazakar bir topluma dönüştürdüğü bir dönemde, İranlı kadınların daha çok özgürlük için mücadele ediyor olması çok ironik.

Kaçamak Özgürlüğüm kampanyası, baskının ve zorlamanın tolere edilmemesi ve kabul edilmemesi için farkındalık yaratmak üzerine eğiliyor. Bu mücadelede Türkiye'de başörtüsü konusunda zorunluluk olmadığını örnek verdik. Eğer zorunlu başörtüsü yasasını değiştirebilirsek, diğer alanlarda da başarılı olabiliriz.

“İŞİD'in işgal ettiği bölgelerde kadınlara karşı uyguladığı bazı baskıcı uygulamalar ve zulüm, İran İslam Cumhuriyeti yasalarından pek de farklı değil.”

Müslüman dünyasının kalbi Ortadoğu'nun son zamanlarda radikal İslam'la başı dertte. İŞİD, El Nusra gibi topluluklar soykırımlarla ve kadın kıyımlarıyla ilerliyor. Radikal İslam ve kadın düşmanlığı adeta ayrılmaz birer parça oldular. Üstelik radikal İslam sadece bulunduğu bölgeyi değil, civarındaki cahil Müslümanları da kolayca etkiliyor. Bu da Müslüman dünyasında yaşayan tüm kadınlar için açık bir tehdit aslında...

İŞİD'in işgal ettiği bölgelerde kadınlara karşı uyguladığı bazı baskıcı uygulamalar ve zulüm, İran İslam Cumhuriyeti yasalarından pek de farklı değil. Kadın haklarının anayasa ile garanti altına alınmasına ihtiyaç var. Kadınlar, dini kitaplara göre idare edilemezler. Devlet yönetimiyle dinin birbirinden ayrılması, hayatidir. Avrupa'ya ve reform hareketine bakın. Kadınların, haklarını koruyan laikliğe; onları şiddetten, eşitsizlik uygulamalardan ve tecavüzden koruyan yasalara ihtiyacı var. Bu mücadele, Batı ülkelerinde bile hala sürüyor. Bazı ülkelere kadınlar, eşit işler için aynı ücreti alamıyor örneğin. Müslüman dünyasında laiklik, kadınlar için hayatidir.

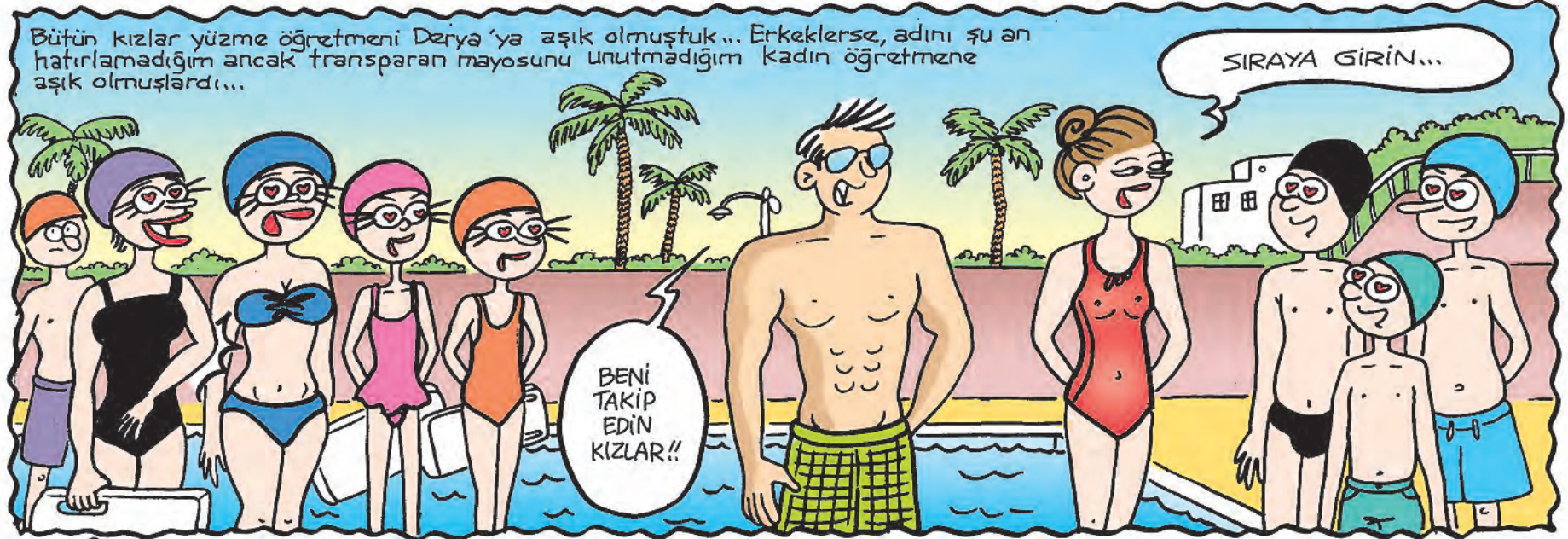
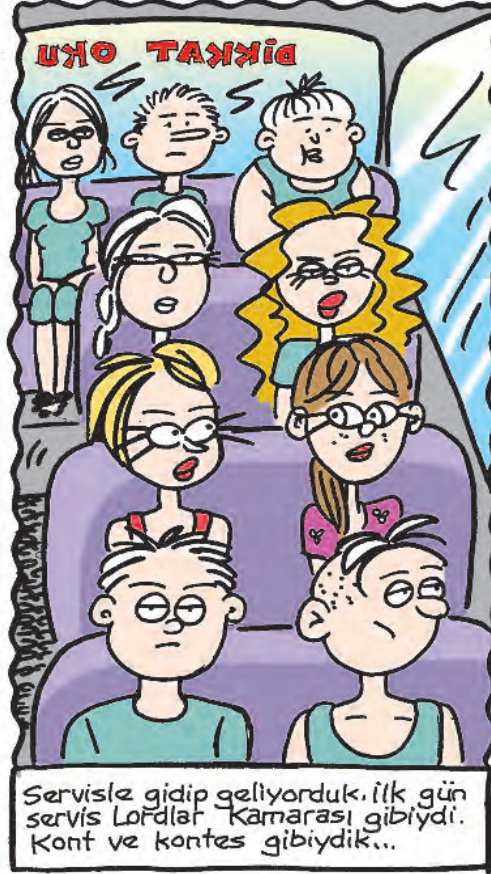
“Henüz 7-8 yaşındayken bile, erkeklerin ayrıcalıklı olduğunu biliyordum. Erkek çocuğu olmak, kız çocuğu olmaktan daha eğlenceli diye düşünürdüm.”

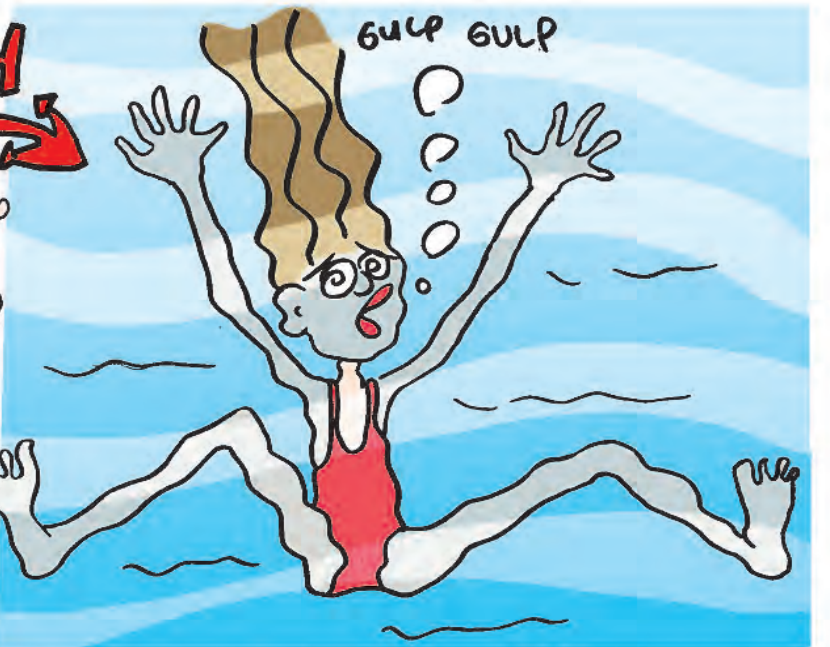
Son dönemde Türkiye çok enteresan bir dönemece girdi. Pek çok kadın, kazanılmış haklarından dahi feragat etmek için deyim yerindeyse yanıp tutuşuyor. Cumhuriyetin kazanımları hiçe sayılıyor. Hatta laikliğin tehlikede olduğu bile söyleniyor. Tüm kazanılanlar henüz yitmeden, Türkiye'deki kadınlara önerileriniz olur mu?

Henüz 7-8 yaşındayken bile, erkeklerin ayrıcalıklı olduğunu biliyordum. Benim yapmadığım şeyleri yapabiliyorlardı; nehire yüzmeye gidebiliyor, bisiklet sürbiliyor ya da ağaca tırmanabiliyorlardı. Onlara kimse karışmıyordu, oysa bunlar bana yasaktı. Erkek çocuğu olmak, kız çocuğu olmaktan daha eğlenceli diye düşünürdüm. Onlarla aynı haklara sahip olmak isterdim. Şimdi de istiyorum. Erkeklerle aynı haklara sahip olmak, ama onların varlığı, mülkü olmak istiyorum. Haklarımızdan vazgeçemeyiz. Siz de vazgeçmeyin.

İlk evliliğimde, aynı zamanda çalışıyordum da. İran'da çalışan bir kadın ve bir anne olarak yaşamak hiç de kolay değildir. Ama başka bir çarem yoktu. Sizin henüz var... Bunu kaybetmeyin.

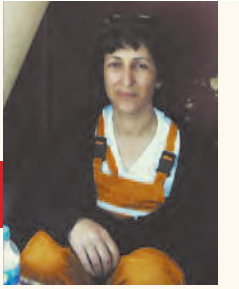
ERTESİ GÜN

Bize Her Yer Pride

kadinustalar@gmail.com

Seyhan Gemici

A dadan komşular aradı arabayla Midilli'ye* gidiyorlarmış. Ben de gelebilir mişim. Bu yaz gitmeyecektim güya ama aklıma o sahil geldi yine. İçime kurt girdi. Oradaki arkadaşlarıma bir sürpriz yapmanın heyecanı ile keyifli bir düşünceye daldım. Teresa; beni görse Kubara** diye havalara sıçrar, aksak yürüyüşüyle dengesini bulmaya çalışarak kollarını iki yana açardı. 5 aylık kamp günlerimin son 1 - 1,5 ayında bana eşlik etmişti, Eressos'da evi olmasına rağmen. Sarı örtülü küçük masanın etrafında akşamları birer küçük karaf rakı içerdik. Balıkların 3 takla attıkları nehrin kıyısında, balıkçı teknelerinin bir çember halinde siyong lambalarını yaktığı denize karşı. O rakılar Türk rakılarından farklıydılar, sadece adları rakı idi. Anasansuz. Su katılmayan, katılsa da su ile beyazlamayan. Zaten o yüzden Teresa da rakısıyla İstanbul'a geldi, 1 - 1,5 ay evvel. Etiketsiz bir cam şişede getirdiği rakıyı şimdi ben su şişesi olarak kullanıyorum adada.

Bombalar patlıyordu o zaman da istiklal'de. Gelme dedim ya da erteleyelim biletti bir süreliğine. "Sınırlar kapanmadıkça geliyorum", dedi. Ve geldi, hayatında ilk defa İstanbul'a. Onu Atatürk havaalanının dış hatlar terminalinden aldım. İçeriye girmedim. O camekanlar önünde bir ileri bir geri yürümüşüm, nerede, hangi kapı önünde bekliyor diye.. Şimdi Vento'da oturuyordur. Sıcaktan bunalmış. Ben olaydım yine kampa gelirdi. Evinde kalmazdı. Akşamları kampımızın önü birleşmiş milletler gibi olurdu. Benim gündüzden hazırladığım ateş yakılır, ateşin başında, ay ışığının altında, yakamozlara karşı, sohbetler edilir, ucuz şaraplar, rakılar, biralar ve allah ne verdiyse içilirdi.

Fransız "annem" Kristin gelirdi. Zira bir önceki yaz hediye ettiği beyaz şapka hala başımda idi. Ama bu sefer güneş girmesin diye değil; başıma, omuzlarıma ağaçlardan düşen kurtları önlemek için. "Bilin bakalım bu şapkayı gece gece niye takıyorum?" diye bir bilmece sorardım arkadaşlara. Kristin gülümserdi. Çünkü sadece o ve ben taniyoruz şapkayı. Oyunlara hep meraklı İngiliz ahalisinden bir öğretmen arkadaş, şıklara dikkat kesilirdi. A) Başıma ay ışığı geçmesin diye B) Sevdiğim birinin hediyesi, anısı var o yüzden C) Böceklerden korunmak için D) Hepsi.

Kristin; Böcekler yüzünden, dedi; hiç bir şeyi üzerine almaya hevesli olmayan ha-

Akşamları kampımızın önü birleşmiş milletler gibi olurdu. Benim gündüzden hazırladığım ateş yakılır, ateşin başında, ay ışığının altında, yakamozlara karşı, sohbetler edilir, ucuz şaraplar, rakılar, biralar ve allah ne verdiyse içilirdi.

liyle. İngiliz; Ay ışığı yüzünden ve Anısı var o yüzden, diyerek iki şikkı birden seçti. Zaten yemekleri de böyle ikiye ikiye yerdi. Acaba herkes bizim Kristin ile geçen, yaz hikayemizi mi biliyordu? Romantiksizin siz, arkadaşlar deyip elbette ki böcekler yüzünden, dedim.

Ertesi gün Teresa dedi ki bu metreyi sana bıraktılar. O gün memleketine dönecek olan Alman arkadaş mühendisti. Sabah erkenden kamp alanına geliyor, ben uyurken o sarı örtünün üzerine bir not, bir de beyaz bir metre bırakıyor. Açılır, kapanır, katlanır bir marangoz metresi. Katlanırken tık tık yumşacık bir ses çıkartıyor.

İngiliz arkadaşım da giderken deniz gözlüklerini bana bıraktı. Biri büyük uzo ve oğlunun gülümseyen topunu bıraktı. Avusturyalı Vrena deniz havlusunu bıraktı. Hollandalı Mika israil'den yanında getirdiği sabunu, Athanasia mutfak için musluklu su bidonu bıraktı. Ve dahası da var. Her gelen ve her giden hediyelerle gelip gidiyordu. Hayatımın en çok hediye aldığım dönemi sanı-

ırım 2015 yazı idi. Normalde ben kampıma kimseyi yanaştırmıyordum. Yanaştırmaya da niyetim yoktu!

4 km'lik sahilin taaa en sonuna yerleşmiştim. İn cin top oynuyordu. Kedim korkuyordu. Dalga sesleri, karanlık, daha Mayıs, soğuk. Kimsecikler yok. Yağmur ve fırtınanın en yoğun olduğu bir gece, acaba Kos'a doğru uçtum mu diye meraktan bir arkadaşım gelmiş. Çadırımı ararken o karanlıkta düşmüş. Dizini morartmış. Yunanistan'da kriz var. Arabada benzin yok. Geldi ama geri dönebilir mi şüpheli. Çadırımın önüne bırakılmış kurabiye poşetlerinin üzerine yazılmış notlar buldum sabahleyin. Nasıl unutturum. Saklıyorum ve bir gün belki Masmüyet Müzesi gibi bir müze yapabilirim ordan bana kalan eşyalar ile. Ya da o eşyaların hikayeleriyle, resimleriyle, videolarıyla, şiirleriyle.. Ve sadece bir kadını anlatmaz o müze o zaman.

Sahilin en ücra yerinden bir gece yarısı yıldırım hızı ile daha ortalarında bir yere taşındım, şehre yürüyerek gidebileyim diye. Lakin daha yaz başı, kimseler gelmemiş fakat sezon geldiğinde dolacak hep buralar. Burası bir free kamp. Ve benim de deneyim; sınır nedir? Nerede başlar? İlk antik yerleşimlerden birini kuruyorum Sapho'nun köyünde, hala ondan kalma taş duvarların olduğu yerde, hem de Türk halimle, elin free kampında sınırlar çizerek.

Kimse gelip burnumun dibine çadırını kurmasın diye, sazlıklarla çevirmişim. Bu sazlıklar yanına yerleştiğim nehrin kenarında bolca vardı. Gün açarken ya da akşamüstleri, yanımda getirdiğim bir el aletiyle bir hamlede kesiyordum sazları. Sonra ağaç dallarından yaptığım çizgilerin içine di-ziyor, bağlıyordum. O bölgede bütün sahil kafeteryalarının damları da sazlıktandı ve köyden gelen bir ustadan da iyice öğrenmiştim nasıl bağlayacağımı.

Sınır ihlali savaş sebebiydi benim için. Kim o sınırdan içeriye girerse; Hop kardeş, Nereye, diyordum.

Yanımda da bir de kaplanım vardı Nane. Siyah bir kedi. Yani ben o sahile 5 yıllık hayat arkadaşım Nane'yi de yanıma alarak gittim. Selanik'ten önce Kavala'ya kadar arabayla. -Nane arabalardan nefret eder.- Kavala'dan gemiyle Midilli'ye. Ben nane ile bana derin, geniş bir pencere kenarı buldum geminin içinde, geniş turuncu renkli dörtlü koltuğun yanında. Oraya yerleştik. Nane'yi pencere pervazına koydum. Kafesinin manzarasını uçsuz bucaksız denize doğru çevirdim. 5 ay o da benimle işte böyle bir manzara karşısında yaşayacak, gözü alışsın, dedim. Gemi arızalandı. Nane kafesinin içinde hiç dışarı çıkmadan 24 saat geçirdi. Geçirmek zorunda kaldı. Arada bana ağladı. Ama hiç sorun çıkartmak istemedi, ben üzülme-yim diye. Ben de regl-dim. Kriz yüzünden Selanik limanından gemi kaldırımlarını artık. Kavala'dan kalan gemi de arızalı, limanda yatıyor. Biz de içinde mahsur yatıyoruz. Büfeler çalışmıyor. Orkit, tampon hiç bir şey bulmak mümkün

değil. İşkence. Gemide Alman bir kadınla tanıştım. O kamaralı odada kalıyor, yattı uyudu. Biz yolcular koltuklara uzandık, al-lahtan uzanacak yer vardı. Midilli'ye vardığımızda Alman arkadaşım bizi kalacağımız pansiyona kadar götürdü. Uykusuz, kirli, kedili, ve bol valizli New Life adlı otelimize vardık. Nane çok mutlu oldu. Gezindi, tuvaletini yaptı, benimle uyudu. Burası sokak arasında, 3 katlı bir konak. Bahçesinde defne ağaçları olan bir yer. Bir gece defne yapraklarından birini kulağımın arkasına taktım. Yürüdüm. Adalı erkeklerin yaptığı gibi. Ama üzerimde elbisem vardı ve rüzgar bacaklarımı okşuyordu. Kimsecikler de beni rahatsız etmiyordu. Sırf bu yürüyüş için bile doğduğuma şükredebilirdim. Sabah uyan-dım ki, defne ağacı 2 taneyse 20 tane olmuş. İşte Lesvos böyle bir yer.

Nane, New life otelini son durak sanı-yordu ama yanılıyordu. Sahile daha varma-mıştık bile. Daha 3 takla atan balıkları daha Meli'yi görmemişti henüz. Hikayenin başladığı yere daha varmamıştık bile. Tıpkı bu hikaye gibi.

Küçük pilli bir radyom vardı taaa Heybe-li'den Selaniğe oradan da Midilli'ye benimle gelen. Ama her yeri çekiyordu. Bir ağaçta asılıydı. Bir gün Teresa bana dedi ki, tıngır mıngır yunanca dinlerken,

- "Seyhan mu, sen hiç yabancı müzik dinler misin, arada sırada?". Sıkılmış demek ki Rumca'dan. O klasik müzik dinlerdi.

- Evet, dedim.
- Nedir? Ne dinlersin mesela?
- Yunanca, dedim.
- A, ne! (evet) dedi.
İşte Sapho'nun okulu mesela buydu. Ve ben o şapkayı hiç böcekler yüzünden takmıyordum elbette.

Yazının sonunda dinlenmesi gereken şarkı: Nerden bulayım bana benzeyen kadın? ve Nerden bulayım sana benzeyen kadın?
<https://www.youtube.com/watch?v=p20hz bCJ5Lo>

*Midilli (Yunanca: Λέσβος 'Lésvos'. Baş-kenti Mytilene'dir. Ünlü Yunan şairi Sappho'nun memleketidir. Eşcinsel kadın şair Sappho'ya atfen, Lésvoslu anlamına gelen lezbiyen sözcüğü 1800'lü yıllardan itibaren kadın eşcinsel anlamında kullanılır olmuştur.)

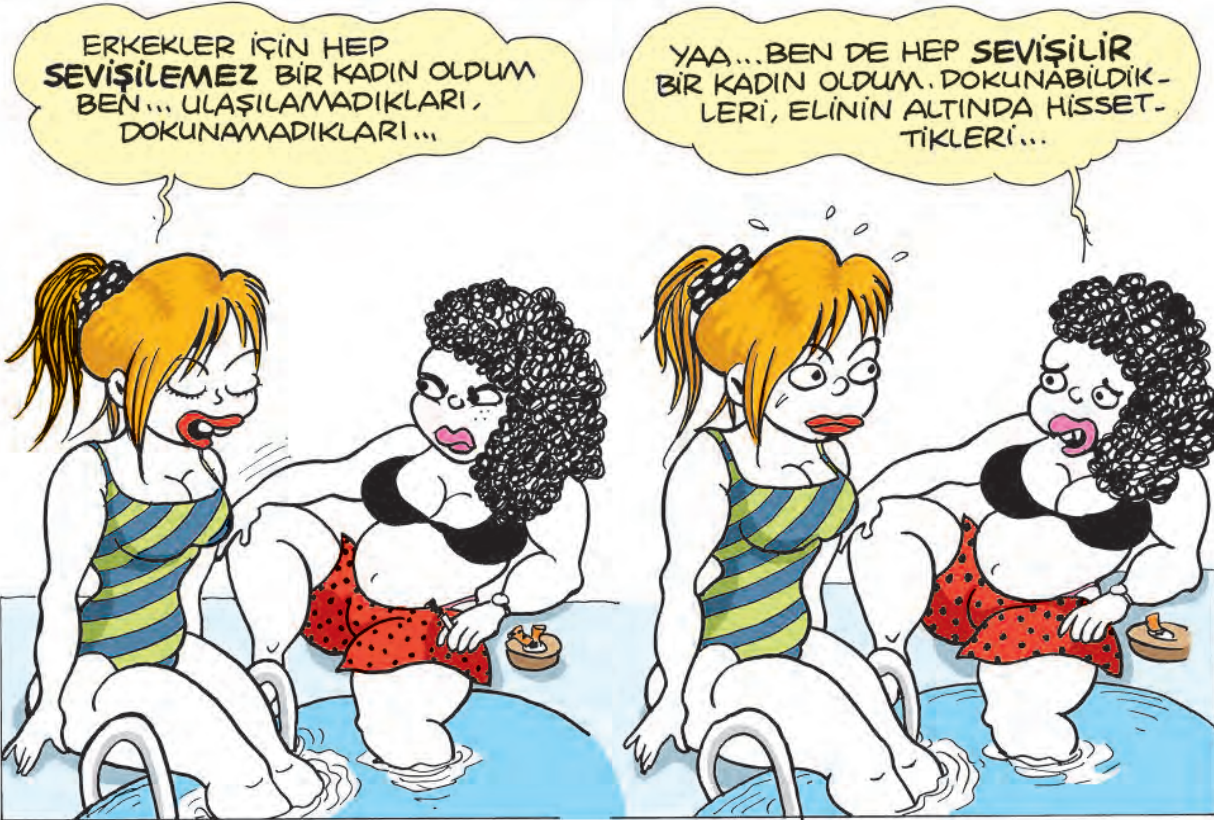
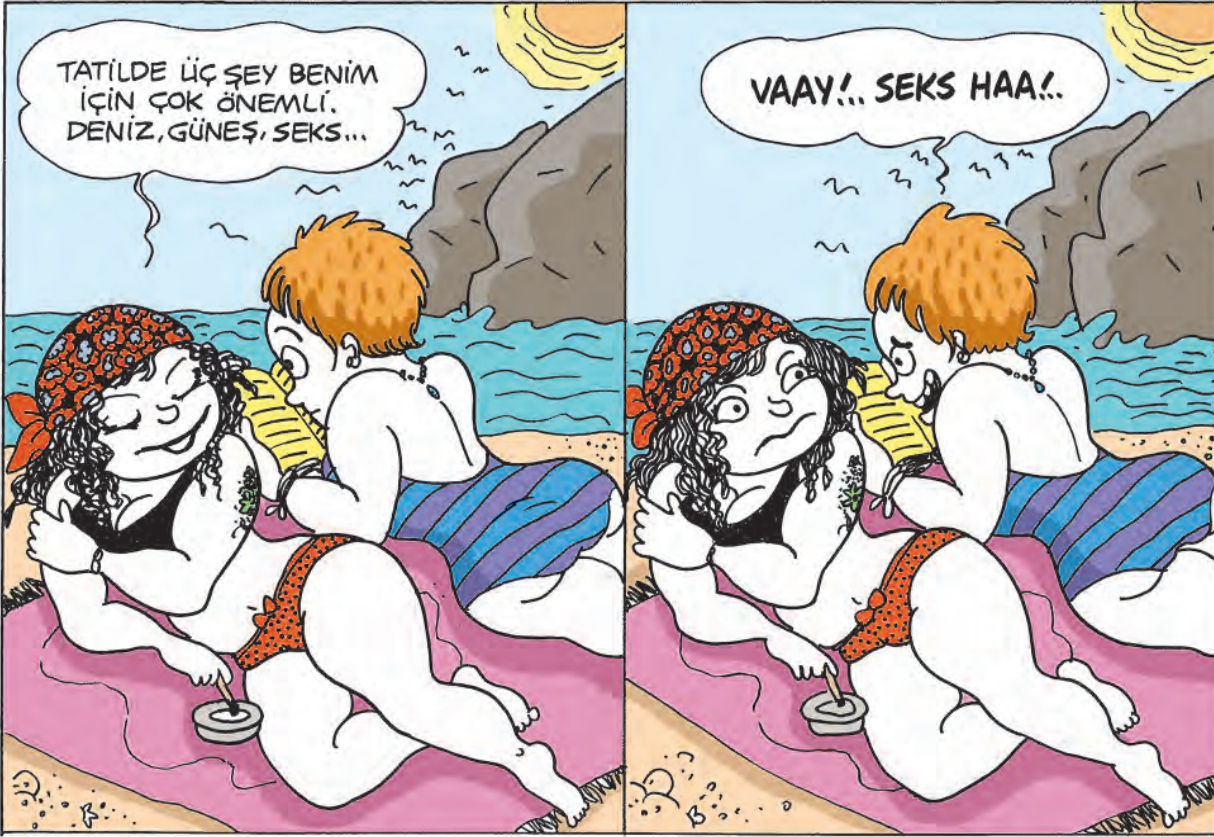
** Kubara (Yunanca: κουμπάρα 'sağdıç, vaftiz anası.' kardeş gibi. türkçede kirve'ye denk düşebilir. ancak kirve de sadece erkekler için kullanılır.)

*** (http://diamandagalas.com/the-orders-from-the-dead/) iletişim: kadinustalar@gmail.com

Tehlikeli İlişkiler

Ramize Erer

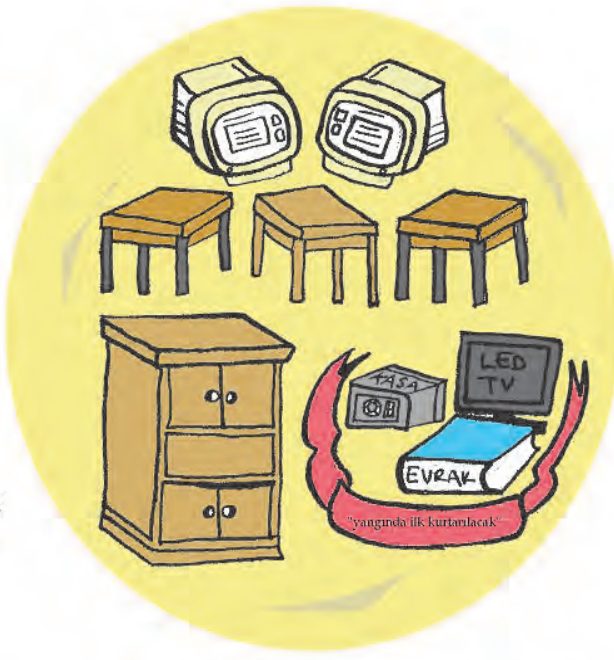

"ÇEMBER"

FATİMA YILDIZ ERKAN
fatimayildizerkan@gmail.com

İÇİ DOLU ÇEMBERE DAİRE DENİR. YERE BİR ÇEMBER ÇİZİP İÇİNE BİRKÂÇ MASA, BİR DOLAP, İKİ ADET TUPLU MONİTÖR BİRKÂÇ TANE "YANGINDA İLK KURTARILACAK" ÇIKARTMASI...

VE SON OLARAK BİRKÂÇ MUTSUZ İNSAN KOYARSAK MİS GİBİ BİR DEVLET DAİREMİZ OLUR. ÇEMBERİN İÇİNE GİRİP GÖNÜL RAHATLIĞI İLE, SONSUZA KADAR SIKILABİLİRSİNİZ.

SİZ DE DEĞİŞİK EŞYALAR KULLANARAK BAŞKA DEVLET DAİRELERİ YAPABİLİR, ARKADAŞLARINIZLA NAHOŞÇA VAKIT GEÇİREBİLİRSİNİZ.

BİTLİ PİLEYBOY'UN YAZARINDAN KADINA KARŞI ŞİDDETE BAŞ KALDIRAN ÖYKÜLER: VURGUN YİYENLER

Türk edebiyatının sevilen kalemelerinden Arzum Uzun, bu kez bir öykü kitabıyla karşımızda. Vurgun Yiyenler, aşkın ağırlıklı taraflarının ele alındığı öyküler, şiirsel denemeler ve fotoğraflarla süslü bir başucu kitabı.

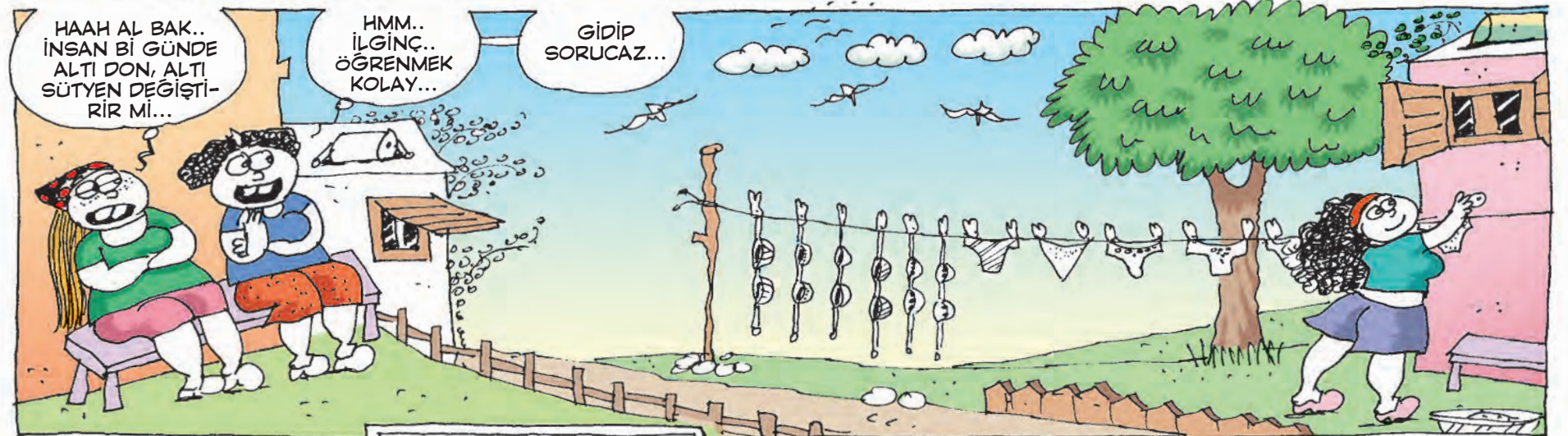
Kadına karşı şiddet, tecavüz, taciz, eşcinsellik gibi bıçak sırtı konuların ele alındığı gerçekçi öyküler de barındıran Vurgun Yiyenler, etkisinden uzun süre kurtulamayacağınız bir kitap.

Birbirine hiç benzemeyen karakterlerin bulunduğu bu kitabında Arzum Uzun, okuyucunun derin bir nefes alıp hayatın güzel yanlarını ve hayattaki şansını fark etmesini sağlıyor. Ve toplumsal bir yara olan kadına karşı şiddet konusuna eğiliyor. Kadının özgürlüğü, bağımsız duruşu üzerine yazılar kaleme alan, romanlar yazan Uzun, yine uzun süre konuşulacak bir kitaba imza atıyor.

diyaforonu eve taşımak

Önyargı zehirdir...iletişim herşeydir...

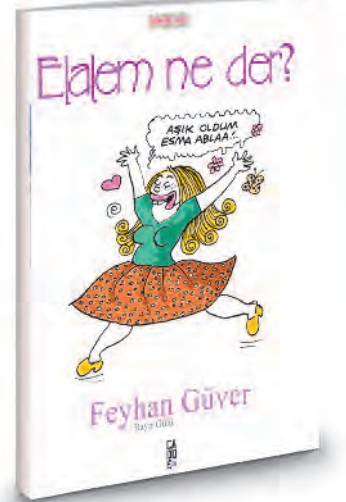
SON -

Bengisu Akyürek

Elvida'nın çocukluğu neşeye hüzün arasında gidip gelen bir salıncakta geçmişti. Canı sıkıldığında sallanır...

Ya da şekerli ekmeğini yiyerek köyün tozlu yollarında kaybolarak dolaşırdı.

BAYAN YANI

2016-07
Aylık yaygın süreli
yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd.
Şti. adına
Sahibi ve Yazışları
Müdürü
Tuncay Akgün

Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir

Satış Müdürü
Şener Küçükaptan
Abonelik Asiye Uludağ
(0212) 249 91 13

ADRES: Fırzağa
Mahallesi Defterdar
Yokuşu No: 19/1A
Cihangir-
Beyoğlu/İST
TEL:
(0212) 292 9450
FAX:
(0212) 251 5754
BAŞKI: LeMan Ofset
(0212) 858 00 93
DAĞITIM: DPP A.Ş.

İYİSİ MİZAH GAZETESİ
yeniHarman
yeniharman.com.tr

**EFSANE
GERİ DÖNÜYOR**

